

รายงานการประชุมคณะกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์

- พิจารณารายงานการประชุมและบันทึกการประชุมของคณะกรรมการยกกว้างรัฐธรรมนูญ
- พิจารณารายงานการประชุมและบันทึกการประชุมของคณะกรรมการยกกว้างรัฐธรรมนูญ กรอบที่ ๑ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน และการกระจายอำนาจ

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

(นางศรีวิการ์ เมฆธวัชชัยกุล ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ครบองค์ประชุมแล้ว ดิฉันขอเปิดประชุมค่ะ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม ขอเลื่อนไปก่อนนะคะ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

๓.๑ พิจารณารายงานการประชุมและบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ

ยกกว้างรัฐธรรมนูญ

๓.๒ พิจารณารายงานการประชุมและบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ

ยกกว้างรัฐธรรมนูญ กรอบที่ ๑ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน และการกระจายอำนาจ

เราก็ได้มีการรับฟังความคิดเห็น ภาคีได้มีส่วนหนึ่งที่เรตามกับท่านประธานเดโช

แต่เราก็มาผสมกับภาคเหนือ ใครจะไปภาคไหนอย่างไร เช่นท่านวัชรินทร์ก็อาจจะไปจังหวัดอ่างทอง ใกล้เคียง ๆ

อะไรอย่างนั้นคะ หรือจะไปภาคไหนก็ได้คะ แต่ว่าภาคใต้เป็น Flies บังคับที่เราติดตามท่านประธาน

ขอเชิญท่านเลขานุการค่ะ

เลขานุการ : ขออนุญาตนะคะ คือเรื่องนี้ได้มีการพิจารณากันที่ประชุมคณะกรรมการ

เมื่อประมาณ ๒ สัปดาห์ที่แล้ว ในที่ประชุมท่านประธานเดโช ก็บอกว่าอยากให้ไปดู

เป็นตัวอย่าง ในทุกระดับคือ ระดับจังหวัดเป็นระดับใหญ่ ระดับอำเภอ ระดับตำบล อยากให้ดู ๓ ระดับ

เพื่อให้เห็นบรรยากาศเป็นตัวอย่างในการเก็บบรรยากาศเหล่านั้น คือเราไม่ได้ดูแต่ตาราง แล้วก็เห็น

ข้อมูลแห่ง ๆ บนแผ่นกระดาษ สาเหตุที่ไปจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร แล้วก็จังหวัดสุราษฎร์ธานี ก็เป็น

เพราะว่าทางผมเข้าใจว่าท่านประธานเดโช ท่านจะดูแลการรับฟังความคิดเห็นที่ภาคใต้ เข้าใจว่าจะเป็นอย่าง

นั้น แล้วท่านอยากให้ไป ที่นี้ถ้าหากว่าถ้าจะไปที่อื่นถ้าอยู่ในส่วนที่จัดได้ก็คงไม่มีปัญหา แต่ว่ามี

คณะกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์

เรื่องเดียวที่จะต้องดู ก็คือในเรื่องของกล่องงบประมาณว่าสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เพราะว่าถ้าสามารถดำเนินการได้ผมก็เห็นด้วย แล้วคงขออนุญาต เข้าใจว่าต้องขออนุมัติคณะกรรมการแล้วก็ไป แต่ว่าสำหรับรอบที่ไปจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร และเกาะสมุยนี้ ก็ได้หารือท่านประธานแล้ว ท่านประธานบอกว่าไม่ต้องไปถามที่ประชุมว่าใครจะไปบ้างหรือไม่ไปบ้าง แต่ว่าให้มีหลักการว่าจะต้องไปกัน แล้วก็ให้ทางฝ่ายเลขานุการมาดำเนินการสอบถามเพื่อจะได้ให้คนไปประมาณ ๑๐ คนเลย ที่จังหวัดอื่นต้องเอามาดูนะครับว่า จะไปเมื่อไร อย่างไร เพราะว่าเรามีภาคต่าง ๆ อยู่ นะครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นดิฉันเรียนขออนุญาตว่า ทางภาคใต้เราไปตามเลยนะ เหมือนกับว่าเป็น Full Option คือหมายถึงว่าเป็นคณะไปนะคะ แต่ภาพอื่นเราก็ไม่เห็นไปด้วย ดิฉันคิดว่าอยากจะให้มองเห็นแนวคิด ได้เห็นบรรยากาศของการรับฟังความคิดเห็นในภูมิภาคคะ ดิฉันขอประธานโทษ บังเอิญกระทรวงศึกษาธิการมีงานสงกรานต์ จะขออนุญาตกลับไปก่อนแล้วเดี๋ยวจะกลับมาใหม่คะ ก็ขออนุญาตมอบท่านรองประธานดำเนินการต่อ นะคะ ขอขอบคุณคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขออนุญาตเสนอประเด็นอย่างนี้นะครับว่า วันนี้เราน่าจะเป็นการพิจารณาในการวางหลักการ เพื่อกำหนดรูปแบบในการเสนอคือ ไม่ต้องละเอียดเหมือนกับเรื่องการตรวจรายงานการประชุมก็ได้ แต่ว่าเรามีหน้าที่ในการกำหนดแนวทางและรูปแบบในการนำเสนอการบันทึกเจตนารมณ์ด้วย เพราะฉะนั้นวันนี้เราพิจารณาในเรื่องของหลักการ แล้วคราวหน้าน่าจะทำเป็นตุ๊กตามา แล้วก็มาปรับแก้จะได้นำเสนอกับคณะกรรมการต่อไปได้ เพื่อจะชักซ้อมเราก็สามารถที่จะรายงานต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญในรอบต่อไปได้ เพราะว่าต้องรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการประมาณเดือนพฤษภาคมจะต้องเสนอ สสร. แล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้จะขออนุญาตรับฟังหลาย ๆ ท่าน แล้วดูหลักการว่าเราจะกำหนดหลักการในการที่จะไปเขียนมา ซึ่งกำหนดรูปแบบในการนำเสนออย่างไร นะครับ ยังมีท่านคณะอนุกรรมการหลายท่านที่มาในวันนี้ด้วยนะครับ ที่ไปรับฟังมากก็มีหลายคนนะครับ อาจารย์รัชฎาภรณ์ ท่านคณิตหลาย ๆ ท่านก็อยากจะขอรับฟังเพื่อจะดูหลักการ แล้วนำไปร่างมาเสนอในคราวหน้านะครับ

สำหรับเอกสารที่แจกเป็นหน้า ๕ กับหน้า ๖ มาจากบันทึกการประชุมที่รับรองไปเมื่อเข้านี้ นะครับ คือเรื่องที่คณะกรรมการที่ประชุมเมื่อเข้านี้ได้ประชุมกันไปนะครับ ก็คือเรื่องแนวทางในการนำเสนอ ก็คัดมาเฉพาะ ๒ หน้าเท่านั้น

นายมนตรี รูปสุวรรณ : ขออนุญาตทราบเวลาท่านนัดหนึ่ง คือผมดูแล้วความต่างของปี ๒๕๔๐ ก็คือว่าครั้งนี้ สสร. ไม่ได้พิจารณาเป็น ๓ วาระ เพราะคราวที่แล้วเป็นการพิจารณาแต่ละชั้น คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

มีคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญ ใช้นั้นไหมครับ เรามาติด สสร. เป็นอย่างนั้น แล้วไปเข้ารัฐสภา แต่คราวนี้เป็นว่าพอมานี้ หลังจากรับฟังคำชี้แจงขององค์กรต่าง ๆ แล้วนี่ คณะกรรมการก็เอามาแก้ไข แล้วก็ส่งให้คณะกรรมการสภาว่ารัฐธรรมนูญ แล้วไปประชามติ ตรงนี้เอง ขึ้นตอนเวลาจะทำบันทึกเจตนารมณ์ ผมว่าอย่างที่เรียนคราวก่อนว่าต้องดูตั้งแต่คณะทำงานเขาคิดอย่างไร ทั้ง ๓ กรอบนี้นั้นครับ แล้วก็มาถึงคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ แล้วในขณะเดียวกัน

ก็พร้อมกับรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ความเห็นขององค์กร แล้วก็ความเห็นในช่วงนอกรอบนั้นครับ แล้วก็ สสร. แล้วก็ดูช่วงการแปรญัตติ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงช่วงแปรญัตติ ช่วงนั้นก็เห็นชัดว่า สสร.

คิดอย่างไรนะครับ แล้วก็เอามาเสนอคณะกรรมการสภาว่ารัฐธรรมนูญ พอคณะกรรมการสภาว่ารัฐธรรมนูญพิจารณาเรียบร้อยแล้วส่งประชามติ แต่ว่าตรงนี้มีหลายขั้นตอน ผมก็อยากจะเรียนปรึกษา ผมก็ไม่ทราบว่าคุณจะแบ่งอย่างไรหลัก ๆ แต่ถ้าได้ครบถ้วนอย่างนี้หมด ผมว่าเวลาคนไปค้นเจตนารมณ์ ก็จะง่ายขึ้นครับ ก็ฝากไว้ว่า Point หลัก ๆ อยู่ตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นช่วงนี้ก็ยังไม่ถึงครึ่งทาง เพราะว่าอันนี้แค่ยกเว้นรัฐธรรมนูญ ยังอีกไกลเหมือนกัน ก็ฝากท่านดูประเด็นหลัก ๆ แต่ก็อย่างที่เรียน ในหนังสือนี้ ผมว่ากรอบพูดถึงความเป็นมาต่าง ๆ แล้วก็จับหลักประเด็นหนึ่ง หนังสือของท่านประธานอัครราช ฎพัทธ์ หรือของอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านเขียนอาจจะต้องเสริมไว้ในประเด็นหนึ่งนะครับว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นเจตนาของผู้ร่างหรือไม่ ตรงนี้ผมว่าต้องมีขอบเขตด้วย

แล้วก็ประเด็นหนึ่งที่ฝากไว้คือว่า ประเด็นอะไรก็ตามที่คณะทำงานหรือคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญเขาคิด แต่ว่าไม่ปรากฏในรัฐธรรมนูญก็ควรจะมีไว้ในหนังสือบันทึกนี้ เช่นอย่างปี ๒๕๔๐ ในหน้าหลัง ๆ ผมจะเอาร่างมาตราที่คณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ หรือคณะทำงานที่เขาว่าไว้ แต่ว่า สสร. ไม่พิจารณาไปใส่ไว้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอฝากคณะทำงานด้วยช่วยกรุณาดูทั้งหมด อย่างเช่น ขณะนี้ที่ปัญหาเรื่องคณะกรรมการแก้วิกฤติแห่งชาติอะไรพวกนี้ ซึ่งจะมีบางวรรคที่ไม่ได้ใส่ไว้ หรือว่าใส่แล้ว เป็นอะไรอย่างนี้ ผมว่าอันนี้จะช่วยได้เยอะนะครับ ขอฝากเป็นประเด็นไว้ ขอขอบคุณมากครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขออนุญาต ผม คณิต วัลยะเพ็ชร์ ขอขอบคุณครับ คือจากกรณีที่ว่าเราดูจากร่างเรียงมาตรานี้นะครับ ผมเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๐ เมื่อปี ๒๕๔๐ บทเฉพาะกาลเขาจะมีกล่าวเอาไว้กว้าง ๆ หลาย ๆ อย่างเพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างยกตัวมาตรา ๓๓๕ ของบทเฉพาะกาล ปี ๒๕๔๐ เขาก็จะบอกเอาไว้ถึงกรณีที่ว่า สัญญาที่ทำกับรัฐ ไม่ว่าจะสัญญาสัมปทาน หรือสัญญาอะไรก็ตาม จะให้มีผลบังคับใช้หรือไม่อย่างไร นั่นก็หมายถึงว่าสัญญาที่ทำกับรัฐเอาไว้ ก็สามารถใช้ได้ตาม มาตรา ๓๓๕ (๒) พอมาดูร่างของฉบับนี้ บทเฉพาะกาล ไม่มี แล้วก็มาตรา ๓๓๕ (๒) ไปไว้ตรงไหน ใน ๓๑๐ กว่ามาตรา ตรงนี้ผมก็หาไม่เจอ อันนั้นก็คือจุดหนึ่ง ซึ่งเดิมผมกะว่าผมจะไปคุยกับทาง สสร. คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ที่บางแสน เมื่อไปเขาจะได้แปรรูปหรืออย่างไรได้ ที่นี้พอเราไม่ได้ไปก็เลยทำให้เราไม่มีโอกาส แล้วผมว่าอันนี้ต่อไปก็อาจจะเจอปัญหาว่า มาตรการที่ตกลงแล้วควรจะต้องมี แต่ไม่ได้บรรจุเอาไว้ ต่อไปจะมีปัญหาในอนาคตที่จะต้องตีความอะไรอีกเยอะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ถ้าเมื่อเกิดเราเจอว่ามีอะไรอย่างใดบ้างนี่นะครับ อาจจะต้องการเอาไว้ นอกกรอบก็คือจะต้องส่งให้ สสร. เขารับรู้ว่าเขามองไม่เห็นปัญหานี้ซึ่งจะกระทบต่อประเทศชาติในอนาคต และถ้าเกิดเขาจะบรรจุหรือไม่บรรจุก็ตาม หากไม่บรรจุเราก็คงจะได้เอามาขมวดเอาไว้ว่า มาตรการไหนที่ตกลง แล้วก็ไม่ได้เอามาบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญเหมือนอย่างที่อาจารย์มนตรีบอกไว้เมื่อคืนนี้ครับ ผมดูอย่างคร่าว ๆ นะครับ จริง ๆ แล้วอาจจะยังมีอีกหลายอันที่ว่าเป็นที่สำคัญ แต่ไม่ได้บรรจุไว้ ขอขอบคุณครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ผมมองว่าการทำงาน หมายความว่าพอลงมาเป็นรายมาตรา เราแทบจะโยนอันนี้ทิ้งเลยหรือเปล่าครับ ที่ทำกันมาเห็นเดี๋ยวหามรุ่งหามค่ำ พิมพ์กันมาหมดเงินหมดทองเยอะแยะ เราจะเอามาใช้อย่างไรครับ ผมก็ยังรู้สึกว่าจะไม่ค่อยได้ประโยชน์ พอลงมารายมาตราเอาอันนี้ไปเกี่ยวข้องกับอย่างไรครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ท่านประโกชน์ คือประเด็นและเหตุผลต่าง ๆ พอออกมาเป็นมาตราปั๊บก็จะตีกลับว่ามาตรานั้นมาจากเหตุผลอะไร คล้าย ๆ กับเป็นกรอบความคิดของมาตรานั้นว่ามีมูลเหตุหรือว่ามีอะไรมาจากตรงนั้นนะครับ ซึ่งเท่าที่ทราบอยู่ในกรอบ ๑ บางอันเขาเอาออกแต่เขาบอกว่าไปเขียนในบันทึกเจตนารมณ์ เช่นที่ผมเสนอว่าเด็กทุกคนเกิดมาต้องมีสิทธิ บันทึกการเกิดอย่างนี้ เขาตัดออก อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งผมก็ตามอยู่ประเด็นนี้ต้องไม่หลุด เขาบอกว่าให้บันทึกเจตนารมณ์ก็ต้องบันทึกให้ในนั้น คือสิทธิเด็กก็จะ Cover ถึงเรื่องนี้ไปด้วย อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่าอันนั้นต้องไปเพิ่มหรือไปอธิบายมาตรานั้นว่าขาดประเด็นนี้ไป เพราะไปอยู่ที่เจตนารมณ์นะครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ขอต่อเรื่องนิดหนึ่งนะครับ ถ้าเป็นอย่างที่ท่านวัชรินทร์พูด ก็หมายความว่าเราก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการทำตรงนี้ใหม่หมดเลย ก็คือใส่มาตราลงไปในที่ถูกใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ไม่ครับ อันเก้านี้ยังคงไว้อยู่ ถ้าเป็นข้อมูลที่จะสืบค้นคร่าวหน้า แต่ว่าต่อไปเป็นมาตราปั๊บเราก็เอามาตราขึ้นมา แล้วก็ย้ายที่เท่านั้นเอง เพราะตอนนี้ในเล่มนี้ผมให้เจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่าลงมาตราไหนได้ก็ลงไปหมายเหตุ เช่นมาตรา ๘๙ ก็คือประเด็นนี้ไปอยู่มาตรา ๘๙ ในร่างนี้ พอถึงร่างปั๊บเราก็จะเอาร่างนี้ขึ้นมาตีให้เต็ม เสร็จแล้วก็หมายเหตุไว้ นอกจากนี้เราต้องไปฟัง ๑๒ องค์กร แล้วก็ภาคประชาชน แล้วก็จะมา Indicate อยู่ตรงกรอบหลักการ เหตุผล ก็จะมาอธิบายว่ามาตรานี้จริง ๆ แล้วเจตนารมณ์หลักใหญ่อยู่ตรงนั้น ผมเข้าใจอย่างนี้ไม่ทราบที่ท่านอาจารย์

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

มนตรีถูกใหม่ครับ แต่ตอนนี้เรายังยุติไม่ได้เพราะว่าประเด็นมีอีก Process หลาย Process ที่เรายังเก็บมาไม่ได้ คือไม่ทิ้งครบถ้วนประโยชน์ อันนี้ไม่ทิ้งยังใช้ได้ เก็บเป็นข้อมูลประวัติศาสตร์ได้

นายมนตรี รูปสุวรรณ : คือตรงนี้เข้าใจท่านอาจารย์ หมายความว่าอยู่ในมาตรา ๘๙ แต่เป็นความเห็นของคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ กับคณะอนุกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ แต่ใจผมเอง ผมคิดว่าน่าจะทำให้เห็นชัดว่าคณะอนุกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญเขาคิดอย่างไร แล้วคณะกรรมการการยกเว้นรัฐธรรมนูญ เห็นอย่างไร ถ้าแยกออกไปได้อย่างนี้มันจะยิ่งเห็นเจตนาละเอียดนะ แล้วมาตราอย่างที่ท่านว่า คือเอามาตรา ฉนั้นจะยกไปช่วงเป็นมาตราต่าง ๆ ที่มันเป็นปัญหา ที่ถกเถียง นะครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบพระคุณครับ ผม คณิต ผมคิดว่าเพื่อให้พวกเราบางท่านที่ไม่ได้อยู่ในห้องประชุมตอนที่เขาพิจารณาเรียงมาตรา ได้ทราบถึงบรรยากาศ ผมจะอธิบายให้ฟังว่า เริ่มต้น นะครับ สสร. ๓๕ คนก็แบ่งออกเป็นอนุ ๓ กรอบ แต่ละอนุก็จะไปทำกรอบของตนมาว่า อยากจะแก้ไข เปลี่ยนแปลงอย่างไร เสนอมายังคณะกรรมการ ๓๕ คน คณะกรรมการ ๓๕ คนก็หยิบเอามาใส่ เมื่อตอนที่มาใส่เรียงมาตรานี้ ยกตัวอย่างเช่น กรอบ ๑ ก็ได้ต่อว่าทางทีมเลขापอสสมควรเหมือนกันว่า ที่เสนอมา กรอบ ๑ นี้แต่ปรากฏว่าไม่ได้เอามาบรรจุไว้ในเรียงมาตรานะครับ ของเขาหายไป หรือบางอันเขาไม่ได้ ใส่เข้ามา แต่มีเพิ่มขึ้นมาเองนะครับ นั่นก็คือบรรยากาศที่ให้เห็น เพราะฉะนั้นอย่างเรียงมาตราที่เราเห็น ในปีก่อนนี้นะครับ มันมีทั้งส่วนที่เป็นความเห็นของอนุเสนอมา แล้วเขาปรับข้อความใหม่ กับส่วนที่อนุไม่ได้ เสนอ แต่ทีมเลขาแถมเข้ามา โดยความเห็นของทีมเลขานะครับ แล้วก็มีส่วนที่อนุเสนอมา แต่ไม่ปรากฏ ในร่างนี้เลย มีทั้ง ๓ ประการนะครับ นั่นคือบรรยากาศที่เห็นนะครับ นั่นคือของจริง ถ้าใครไม่ได้เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ตรงนั้นจะไม่ทราบว่ามันมีอย่างนี้นะครับ -----

ทีนี้ถ้าเพื่อเกิดข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้แล้ว เราจะบันทึกให้เห็นเจตนารมณ์แท้จริงนี้ การบันทึกค่อนข้างยาก ไซ้แหล่ครับ ซึ่งถ้าเพื่อเกิดบันทึกไปให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรนะครับ ที่ถูกต้องก็จะต้องเป็นว่า อนุกรรณ ๑ เสนออย่างไร อนุกรรณ ๒ เสนออย่างไร แล้วก็อนุกรรณ ๓ เสนออย่างไร เอาเป็นตารางมาเลย แล้วภาพต่อไปก็คือ กรรมาธิการ ๓๕ คน ที่มีเลขานุการนำเสนอมารายชื่อ แล้วก็กรรมาธิการได้พิจารณาอย่างไร จึงตกผลึกเป็นอย่างไร นั่นคือภาพที่เห็น พอมองภาพเห็นเป็นอย่างนั้นแล้วนี้ ที่มีเลขานุการของ กรรมาธิการ ๓๕ คน ว่าที่เขาเสนอที่ไม่ใส่เข้ามา ที่เขาไม่เสนอที่ใส่เข้ามา ภาพจะออกมาอย่างนั้น แต่เวลานั้น คือของจริง ทีนี้เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะเอาอย่างไร ที่ว่าให้ภาพออกไปโดยตรงตามเจตนารมณ์ แล้วก็ไม่ได้ทำให้ ใครเสียหาย ตรงนี้เราคงต้องหารือกัน เพราะของจริงจะเป็นอย่างที่ผมเห็นนี้แหละ ซึ่งน้อง ๆ ที่ไปนั่งฟังก็จะ เห็นเช่นเดียวกันครับ

ประธาน : เชิญท่านประโกชณ์ ครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : เป็นเรื่องที่ว่านายชัยชัยอันอย่างนั้น ผมคิดว่าเป็นขั้นตอนที่เราควรจะเสนอกรรมาธิการวิสามัญชุดใหญ่พิจารณาครับ ผมว่าเป็นประเด็นที่ใหญ่โตมากเลยนะครับที่จะมา วิเคราะห์เฉพาะเรา สรุปแล้วดำเนินการไปนี่มันจะไม่ได้ เพราะถ้าเกิดว่าเราดำเนินการไปแล้วมันหลงทาง มันไปไกลนี่กว่าจะตีกลับมานี่มันเสียเวลาเยอะเลย เพราะอันนี้เป็นโครงสร้างใหญ่เลยที่ว่ามาถึงทางแยก ที่เราจะต้องตัดสินใจ และเป็นทางแยกซึ่งกำหนดทิศทางการถึงความถูกต้อง ซึ่งจริง ๆ แล้ว ถ้าเราจะมากลัว บัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ขุ่น ทั้ง ๆ ที่เราทำงานแบบไปช่วยปิดคนนั้นที่ คนนี้ที่ ผมว่าเราคงไม่มานั่งเสียเวลาทำงาน กันขนาดนั้นครับ ผมว่าเรื่องนี้อยากจะให้ใครควรดูให้ดี แล้วก็อภิปรายกันให้เยอะ ๆ นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือใจผมเห็นเช่นเดียวกับท่านประโกชณ์ ก็คืออยากจะให้ เห็นแต่ละประเด็น อนุเขาพูดอย่างไร เขาเถียงอย่างไร แล้วหลุดไปอย่างไร เพราะต่อสู้กัน คล้าย ๆ กับว่า ความคิดเห็นประเด็นนั้น แล้วในที่สุดแล้วออกเป็นกฎหมาย ออกเป็นมาตรา คล้าย ๆ กับอธิบายที่มาของ มาตรา นั้น ๆ ว่ามาจากอะไร คือมีปัญหาอะไร แล้วเสนอขึ้นมาเพราะอะไร เสร็จแล้วคือให้ Version ของ การเคลื่อนไหวแต่ละมาตรา ในกรรณ ๑ ผมคิดว่าหลังจากที่ดูจากมาตราแล้วนี้ ก็คงจะมาแยกเป็นมาตรา ต่าง ๆ สมมุติว่ามาตรา ๑ มีขบวนการแนวคิดตรงนั้นอย่างไรที่เขาแย้ง เช่นเรื่องการศึกษา สมมุติการศึกษา ๑๒ ปี มีบางท่านบอกว่า ๙ ปี แล้วอีกกลุ่มหนึ่งว่า ๑๒ ปีเหมือนเดิม แต่เหตุผลต่าง ๆ ที่เขาเสนอกัน หลากหลายมากเรื่องการศึกษา ซึ่งมาตรานี้ผมว่าจะมีส่วนสำคัญมาก ถ้าเราบันทึกเจตนารมณ์ไม่ถูกนี้ กระทรวงศึกษาก็เอาแปลความแล้วไปให้การศึกษากับเยาวชนของชาติเรานี้ผิดทาง อันนี้สำคัญอย่างยิ่งเลย ผมคิดว่าคงจะต้องมาแบ่งกันลงลึกในฐานะที่เป็นอนุกรรมาธิการ เฉพาะที่เป็นเรื่องที่สำคัญ และอะไร

คณะอนุกรรมาธิการบันทึกเจตนารมณ์

ที่มันนิ่งแล้ว อย่างท่านมนตรีท่านเรียนเมื่อคืนก็คือ กรณีกรอบขององคมนตรีคงไม่มีปัญหา สถาบันพระมหากษัตริย์คงไม่มีปัญหา แต่แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ บางประเด็นสำคัญมากก็เป็นที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งตรงนี้ถ้าเราไม่ให้ปรากฏนะ สังคมก็ไม่รู้ว่าอนุคิดอย่างไร สังคมคิดอย่างไร แล้วร่างมาอย่างนี้ได้อย่างไร ผมว่าตรงนี้ต้องลงรายละเอียดพอสมควรครับ

ประธาน : เชิญครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : คืออย่างนี้คะ หน้าหลักของเราคือบันทึกเจตนารมณ์ ซึ่งก็มีความห่วงใยกันตั้งแต่เริ่มแรก อนุกรอบ ๑ มาอนุกรอบ ๒ เราก็ยังรู้สึกว่า Design รูปแบบไม่ลงตัวเท่าที่ควรว่ามันควรจะเป็นอย่างไร จึงจะเห็นภาพที่ชัดเจนที่สุด แล้วทำงานได้เร็ว นักวิชาการก็ปวดหัวตัวร้อนแน่ ๆ เลย ทีนี้ทำอย่างไรเราถึงจะเห็นเจตนารมณ์ที่มันใช่แล้วนะคะ เพราะมีหลายความคิดในแต่ละประเด็น แล้วทำอย่างไรถึงจะบอกว่าอันนั้นคือเจตนารมณ์สุดท้ายที่เราถนัดถใจแล้ว เห็นด้วยกับทุกท่านที่ได้พูดมาแล้วนะคะ สุดท้ายน่าจะจะมีคณะอนุกรรมการหรือชุดไหน หรือสภาร่างใหญ่ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเจตนารมณ์ของเราในสุดท้ายว่า นี่แหละคือเจตนารมณ์ตามมาตรานั้น ๆ เพราะฉะนั้นวันนี้ดิฉันเสนอว่ารูปแบบจะ Design กันเสียเถอะ ให้หลังตัวเสีย ไม่อย่างนั้นจะทำงานลำบากแล้วก็มีความไม่ชัดเจนนะคะ

ประธาน : ท่านพูด ผมเข้าใจว่าตรงใจอนุกรรมการหลายคนเลยนะครับ คือประเด็นที่เราพิจารณากันนี่นะครับ มีคนพูดกันมากนะครับว่าเรากำลังทำอะไร เรากำลังบันทึกเจตนารมณ์ของอะไร เจตนารมณ์ของผู้ร่าง หรือว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ถ้าต้อง Debate คง Debate กันได้ทั้งวัน แต่ว่าจริง ๆ แล้วคงไม่ใช่เจตนารมณ์ของผู้ร่าง และตามที่เราไปบันทึกมานะครับ ตลอดการทำงานของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แม้จะมีข้อวิจารณ์อะไรต่าง ๆ แต่ในการทำงานของเขานี้เขาจะรับฟังความคิดเห็นจากส่วนอื่น ๆ เข้ามาเป็นช่วง ๆ เช่นไปฟังพรรคการเมือง แล้วก็ไปฟังท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ แล้วก็มีการเอาของจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ขึ้นมาพูด สสำรวจประชาชน ๑,๐๐๐ กว่าคน เห็นว่าอย่างไรที่จังหวัดสมุทรสาคร คนที่ไปฟังก็คงจะจำได้นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้นะครับ ผมคิดว่าวันนี้ที่เราเป็นห่วงกันนี้ จะเป็นเรื่องเนื้อหาว่าฉบับนี้ไม่ตรง แต่เป็นอย่างนี้ครับว่า ต้องบันทึกให้กว้าง เพราะว่าเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาจากการทำงานของคนในหลาย ๆ ส่วน เพราะฉะนั้นคงจะต้องเอาให้ทั่ว นะครับ ผมลองไล่ดูนะครับเราจะต้องหาวิธีการที่จะบันทึกกันนะครับ ในส่วนของ สสร. ในส่วนของ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในส่วนของประชาชน ในส่วนของ ๑๒ องค์กร แล้วก็ในส่วนที่บางคนบอกว่ามันเป็น Open n คือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขากำหนดไว้ ๓ กรอบ แต่ว่ามีกรอบ ๔ คือนอกกรอบ คือไม่มีกรอบเลย ซึ่งอันนี้พูดมากในสภาร่างรัฐธรรมนูญ และพูดหลายหนด้วย และคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ท่าน สสร. การุณท่านก็บอกนะครับว่า ขอให้บันทึกเจตนาธรรม ขอให้บันทึกให้ละเอียดและตรงกับที่
ท่านประโศภณ์บอกก็คือต้องไปเอาของแท้มานบันทึกด้วย เพราะฉะนั้นกรอบในการทำงานในส่วนนั้นะครับ
ผมคิดว่าประเด็นในวันนี้เราก็จะกำหนดรูปแบบในการนำเสนอใหม่ครับ แล้วก็พยายามทำให้มันเป็น
เจตนาธรรมของรัฐธรรมนุญจริง ๆ ไม่ใช่เจตนาธรรมของผู้ร่างคนใดคนหนึ่ง แต่ว่าออกมาเป็นของรัฐ
รัฐธรรมนุญจริง ๆ ที่นี้ที่เสนอนะครับว่าแนวทางในการที่เราจะกำหนดหลักการที่ตกลงกันนะครับ ผมเสนอ
ท่านสามารถเพิ่มประเด็นได้นะครับ ผมคิดว่าในวันนี้เราดูเรื่องรูปแบบแล้วพยายามกำหนดรูปแบบ
เพื่อให้คล่องตัว เพื่อให้สามารถใส่เนื้อหาลงไปได้มากที่สุด แล้วเนื้อหาผมเสนอนะครับว่าน่าจะต้องเรียง
ตามลำดับเหตุการณ์ให้ได้ ที่นี้ปัญหาก็คือว่าข้อมูลมันเยอะ จะบรรจุลงได้อย่างไร ซึ่งผมเสนอนะครับว่า
ถ้าเทียบกับในเล่มที่เคยแจกให้ท่านแล้วนะครับ ก็ให้เห็นได้ว่าในส่วนนั้นะครับ จะบันทึกอย่างไรเพื่อเก็บ
รายละเอียดได้ครบ ผมเสนอนะครับว่า หลักการเบื้องต้นเรากำหนดรูปแบบในการนำเสนอให้ครบถ้วน
เพื่อให้เป็นเจตนาธรรมของรัฐธรรมนุญ ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง อีกอันหนึ่งนะครับรูปแบบในการนำเสนอ
น่าจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์ ที่นี้ปัญหาว่าจะจัดใส่ช่องอย่างไรถึงจะบันทึกได้ไม่ยาก ที่นี้ในการบันทึกนี้
ครับ ผมเสนอว่าให้เรียงตามลำดับเหตุการณ์แล้วนะครับ ถ้าจะให้ดูง่ายนี่ผมขอเสนอเบื้องต้น
ว่าน่าจะเป็นในรูปของตาราง ที่นี้ตารางนี้นอกเหนือไปจากหัวข้อที่ว่า จะเป็นความเป็นมาจะเป็นของ
อาจารย์มีชัย หรือของอาจารย์อัศวาท ในเรื่องเจตนาธรรมหรือการใช้การตีความกฎหมายคืออะไร แล้วก็
ส่วนต้นส่วนท้ายต่าง ๆ ที่ก็จะเก็บครบหรือไม่ครบอย่างไรนะครับ คิดว่าน่าจะต้องมีการทำดัชนีแน่นอน
แล้วก็น่าจะต้องมีการพิจารณาตามกรอบนี้ะครับ เขาเริ่มจากการทำงานกำหนดตามประเด็นแล้ว
หลังจากนั้นถึงแตกเป็นมาตราต่าง ๆ น่าจะมีตาราง ๒ ตาราง อันนี้เป็นกรอบเบื้องต้นที่ผมเสนอ ท่านลอง
เสนอนะครับว่าจะดำเนินการไปอย่างนี้ได้หรือไม่ แล้วพยายามเอาเนื้อหาใส่ แล้วหลังจากนั้นจะเป็น
การทำงานเก็บข้อมูลในรายละเอียดแล้ว ซึ่งจะสอบถามว่า ถ้าเรากำหนดอย่างนี้ ทางคนที่จะต้องไปเตรียม
เบื้องต้นแล้วอาจจะต้องไปขอแรงคนที่เขานักวิชาการทางกฎหมายที่ท่านอาจารย์มนตรีบอกว่า เป็นคนที่
สามารถจับเรื่องรัฐธรรมนุญอยู่ด้วย มาช่วยดูด้วย ไม่รู้ว่าต้องเป็นนักอื่นอีกหรือเปล่า ต้องจำกัดว่าเป็นนัก
กฎหมายอย่างเดียวหรือเปล่านะครับ ก็เสนออย่างนี้ก่อนเพื่อที่เราจะกำหนดหลักเบื้องต้น และผมรับว่าเดียว
จะกลับไปร่าง แล้วประชุมครั้งหน้าจะลองนำมาเสนอให้เห็นเป็นลายอักษรใหม่ แล้วค่อยเอา
เข้าที่ประชุมคณะกรรมการ ผมคิดว่าจะเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการน่าจะต้องมีตุ๊กตา มีกรอบ
นำเสนอไป แล้วก็อำนาจในการที่จะดูเรื่องพวกนี้จะเป็นเรื่องของกรรมาธิการอีกชั้นหนึ่งนะครับ ผมขอ
อนุญาตนำเสนอประเด็นเท่านี้ก่อนนะครับ ว่าท่านจะมีความเห็นหรือจะเพิ่มอย่างไรหรือไม่ ขอเชิญ
ท่านวัชรินทร์ครับ

คณะอนุกรรมาธิการบันทึกเจตนาธรรม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ในขั้นนี้เราน่าจะเอากลับประเด็น คือแบบนี้ผมเกรงว่าจะซ้ำ เพราะว่่าก่อนที่ว่าจะเป็นมาตรานี้ มีประเด็น มีความเห็นต่าง ๆ เป็นตารางที่เราเคยเอาเข้าวิสามัญมาแล้ว ๒ กรอบ รู้สึกจะเป็นกรอบ ๑ กับ กรอบ ๒ คือถ้าคุณนี้ได้ ไม่ทราบว่าจะจำเป็นไหมที่จะเอาเข้า สสร. ให้รับทราบเบื้องต้นก่อนว่า อันแรกที่เราทำ เป็นประเด็นมีผลงานอย่างนี้ออกมา จำเป็นไหมว่าต้องเข้าวิสามัญ ผมจำไม่ผิดท่านประธานเดโช พุดทำนองว่าจะต้องเอาเข้า สสร. ให้รู้ด้วยว่าเราทำอะไรไป รู้สึกว่าเราเสนอไปครั้งหนึ่งแล้ว ไม่ทราบว่าจะอัน นี้ไปเสนอด้วยหรือเปล่า

ประธาน : ย้ังครับ เรายายงานว่าเราตามไปสังเกตการณ์แล้วก็ตามไปบันทึก แต่ว่า ที่รายงานไป ก็คือรายงานว่าทำอะไรไปบ้าง ที่เป็นผลงาน ที่ไปรายงาน สสร. แล้วก็คือ ของคณะอนุ กรรมการการตรวจรายงานการประชุม ซึ่งที่ประชุมก็เห็นชอบด้วยแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นครั้งต่อไปนี้ เอา Campaign คือเอารูปแบบการนำเสนอของเราเนี้ โดยที่ไม่ใส่เนื้อหาไปขออนุมัติ เพื่อที่จะอธิบายว่า เราจะใส่เนื้อหาได้น่าครบถ้วน น่าจะออกมาเป็นบันทึกเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนุญที่ใช้ได้ แต่ผมว่าต้อง เอากลับการทำงานตรงนี้ไปรายงานทั้งกรรมการ แล้วก็ทั้ง สสร. ก่อนนะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือในความเห็นผมนะครับ ขอหารือก่อนนะครับ คือ หมายความว่าตั้งแต่กรอบ ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ คือสิ้นสุดที่สปริงฟิลด์ รู้สึกประเด็นที่ไม่ลงมาตรานี้ ถ้าเราสรุป ทำเป็น Format ที่ดี แล้วก็เสนอไปก่อนเป็นผลงานกรอบแรกไปก่อน พอหลังจากว่่าก็ Develop ออกมาเป็น มาตรา จะดีไหม ถ้าไม่อย่างนั้นถ้าเกิดต้องรออีกตั้งนานนะ ก็ไม่รู้ว่าเราจะสะดวกตอนไหน

ประธาน : ผมขออนุญาตนิดเดียวนะครับว่า ในเนื้อหาที่กรอบ ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เขาไปรายงาน สสร. แล้วนะครับ ในแง่ของเนื้อหา คือคณะกรรมการ กร่างรัฐธรรมนูญเขาไปรายงานแล้ว แล้วก็อภิปรายกันมาก ๆ ที่วันนั้นที่ต้องไปรอกัน เพราะรอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ วันนั้นจะได้เลยว่่าไปรออยู่ทั้งวัน ผมไปรอทั้งวันเลย กว่่าจะได้ รายงานก็ช่วงเย็นเลย แต่เข้าใจว่าในส่วนนั้นในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาเนี้ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเขาไป รายงานโดยตรงกับ สสร. ผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : แล้วบันทึกเจตนารมณ์ล่ะ

ประธาน : ยังไม่ได้รายงานเลยครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : จะหารือว่่า ก่อนสปริงฟิลด์ ถ้ามีอะไรที่เสร็จแล้ว แล้วที่ เราทำไปเบื้องต้นนี้ ในการทำงานบันทึกเจตนารมณ์นี้เราก็อาจจะรายงานให้ทางสภาเขาทราบ แล้วเขา

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

เห็นด้วยแล้วนี่เราก็จะได้เอา Format นั้นมาพัฒนาในลักษณะเป็นมาตรา ก็ไปอีกกรอบหนึ่ง พออีกกรอบนี้ก็จะ เป็นรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ก็จะได้เป็น Step ๒ ผมหาหรือจะคิดว่าแล้วเราจะไปรายงานสำเร็จเลย รู้สึกว่าคณะนี้ทำอะไรอยู่

ประธาน : อยากจะรับฟังความคิดเห็นของท่านคณิตหน่อยครับ เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ เดี่ยวผมจะพยายามพูดให้พวกเราฟังนะครับว่า จะเป็นการตอบใจที่ได้หรือเปล่านะครับ จากที่หลาย ๆ ท่านได้คุยกัน คือผมมองว่าถ้าเราดูภาพใหญ่ ๆ มันจะมี ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนที่ ๑ คุยถึงเรื่องหลักการว่าแต่ละกรอบ หลักการอะไรบ้างที่หยิบยกขึ้นมาพิจารณา นะครับ ก็เป็นไปตามตารางอย่างนี้ ซึ่งตารางอย่างนี้มีแล้วว่ากรอบอนุเป็นอย่างไรและกรรมวิธีการเป็น อยากรู้ ตามที่ขีดเส้นกับไม่ขีดเส้น แล้วผลรายละเอียดเป็นอย่างไร และสุดท้ายกลายเป็นมาตราอะไร ซึ่งกรอบ ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ เมื่อเอาไปเสนอ สสร. ๑๐๐ ท่าน ๑๐๐ ท่านก็มีการอภิปราย ก็อภิปราย ในกรอบนั้น เราก็อาจจะต้องเติมไปอีกจุดหนึ่งว่า สสร. เห็นอย่างไร รัฐธรรมนูญฉบับอย่างไร เขาก็อยากจะ ค้นหาลำดับที่รัฐธรรมนูญนั้นเป็นอย่างไร เขาก็คงอยากจะดูเรียงมาตราเหมือนอย่างที่ท่านอาจารย์มนตรี ทำ เพราะฉะนั้นภาพที่เป็นกรอบอย่างนี้ ก็คงจะยุติโดยการที่เราทำเพิ่มอีกนิดหนึ่งว่า สสร. เห็นเป็นอย่างไร ฉบับแล้วนะครับ เราเพียงแต่มาใส่เพิ่มว่าไปอยู่มาตราไหนเท่านั้นเองให้ครบถ้วน เราก็จะทำอีกแบบหนึ่งเป็น เรียงมาตรา โดยที่มาตรา ๑ ไม่มีแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีแก้ไข ไล่ไปเรื่อย ๆ พอมาตราไหนมีแก้ไขก็แก้ไข แก้ไขอย่างไร เพราะเหตุใดนะครับ ก็เรียงมาตราไล่ไปเรื่อย ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ได้ภาพ ๒ ภาพ คือ ภาพที่ ๑ เห็นถึงหลักการของแต่ละเรื่อง ภาพที่ ๒ ก็คือ เห็นเจตนารมณ์ของแต่ละมาตรา ถ้าเป็นอย่างนั้น ค่อนข้างดี แต่ถ้าเผื่อเขาค้น Soft file เขาหาได้อยู่แล้ว อันนั้นไม่เป็นไร ภาพอย่างนี้ผมว่าอาจจะตอบใจได้ ว่า การทำของเราไม่ขัดกัน เพราะว่าเราทำทั้ง ๒ รูปแบบ แล้วก็ถ้าเราเติมของ สสร. เข้าไปอีกนิดหนึ่ง พอเติมเสร็จจะครับ ไปเอาที่จดรายงานการประชุมชวเลขของ สสร. วันนั้นมาดู แล้วเราเติมใส่ไปให้ครบ เมื่อครบแล้วเราเอาที่ครบกรอบนั้นนะครับ ที่เป็นตารางแรกนี้ส่งให้ สสร. ก็ถือว่าเป็นผลงานชิ้นหนึ่งของเรา ส่วนที่เรียงมาตราเราค่อยทำตามหลัง เท่ากับว่าสมบูรณ์ไป ๑ ชิ้น แล้วส่วนเรียงมาตราชิ้นที่ ๒ จะสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อของเขาหยุดนิ่งแล้วจริง ๆ เราก็ทำส่งไป ถ้าเผื่อเกิดเป็นอย่างนี้นะครับ ลองดูนะครับว่าพอไปได้ หรือไม่ นั่นเป็น Idea ที่ผมมองเห็น ณ ขณะนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ท่านอาจารย์อำไพ ครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : คืออย่างนี้ค่ะ คราวที่แล้วที่ประชุมกับท่านประธานเดโชณะคะ ท่านปรารภขึ้นมาว่า อย่างกรอบที่ ๑ มติค่อนข้างจะแน่นอนท่านว่าอย่างนั้นแล้วท่านก็เป็นห่วงว่าเจตนารมณ์ไม่เห็นออกมาให้เห็นกันบ้าง ที่นี้เราก็คิดเหมือนกัน ตอนนั้นก็เรียนท่านไปว่า จริง ๆ ยังไม่นิ่ง เพราะว่ายังมีการพูด มีการอภิปราย ท่านบอกว่านิ่งแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อยากจะเสนอว่าถ้านิ่งจริงแล้วนี่ อยากให้พวกเราลองบันทึกออกมาเป็นเจตนารมณ์ให้ดู แล้วหรือเลยว่าจริง ๆ เราควรจะทำรายงานเจตนารมณ์เป็นระยะ ๆ ต่อสภากร่างรัฐธรรมนูญให้ท่านได้พิจารณาไปเรื่อย ๆ งานเราก็จะเร็วขึ้น เนื่องจากว่ากรอบเวลาเราน้อยเหลือเกิน ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : เชิญอาจารย์รัชฎาภรณ์ครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ต้องเรียนว่าดิฉันเป็นคนคิดอะไรง่าย ๆ นะคะ ดิฉันคิดว่าถ้าสมมุติว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนี้ สุดท้ายก็คงจะเป็นรายมาตรา แล้วแต่ละมาตราตรงนั้น ก็จะมีเจตนารมณ์ที่ไปที่ไป มีความเห็นอะไรนะคะ อย่างตอนที่สปริงฟิลด์นี้ ดิฉันก็ยังเรียนง่าย ๆ อีกเหมือนกันว่า วันแรกที่เรารื้อกันว่าจะทำอย่างไร ดิฉันก็เสนอแล้วว่าถ้าประเด็นนี้ใครอภิปรายมีความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ก็ประเด็นรวบรวมไว้ให้หมด แล้วถึงเวลานั้นจะคะ สุดท้ายถ้าเป็นมาตราขึ้นมา เราก็จะบอกว่า มาตรานี้ระบุไว้แบบนี้ด้วยเหตุผลอะไร ซึ่งเรารวบรวมเอาไว้แล้ว ใครพูดอะไรก็รวบรวมเอาไว้ รวบรวมเอาไว้หมด ที่จริงรวบรวมเอาไว้ตอนนั้นจะคะ ถ้าเราจะเสนอที่ดิฉันเรียนวันนั้นว่า เราเสนอไปเลย เพราะว่าที่จริงเรารวบรวมมาอย่างนี้แหละเขาพูดกันอย่างนี้ที่นั่น แล้วเราสรุปได้ เราไม่ได้ไปสรุปอะไรเลย เรารวบรวมประเด็นต่าง ๆ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือเห็นด้วยก็มีหลายแบบนะคะ แล้วก็เสนอเข้าไป นี่คือถ้าเมื่อไรก็ตามมีข้อสรุปว่ามาตรา ๑ มาตรานี้ว่าอย่างไร มันก็จะดึงออกมาจากที่เรารวบรวมไว้เลยว่า ออกมาอย่างนี้เพราะอะไร แล้วที่ไม่เอา ที่ไม่เห็นด้วยนี่มันจะตกไปหรือว่าเราจะหมายเหตุไว้วันนั้นก็อีกอันหนึ่ง แล้วมันจะง่ายนะคะ ที่จริงแม้กระทั่งกรอบ ๑ ไม่นิ่งนะคะอาจารย์ เพียงแต่ว่าเขาอาจจะไม่ได้คุยกันใน สสร. แต่ความจริง ๆ แล้วอย่างที่ท่านคณิตพูดนี้คะ กรอบ ๑ เอาไปเข้าในคณะกรรมการกฤษฎีการ่างรัฐธรรมนูญ มันเป็นเรื่องประเด็นมากเลย เพราะว่ากรอบอนุ กับกรอบ ๑ ของเลขานุการนี่มันต่างกันอย่างมากมายมหาศาล แล้วจนกระทั่งท่านประธานนี่กว่าช่วยหาคน Lobby แล้วโทรไปคุยกับท่านอาจารย์สมคิดหน่อย ที่ว่าตรงนี้อย่างไร ๆ นี่นะคะ เพราะที่จริงแล้วมันอาจจะยังไม่นิ่ง แล้วประธานกรอบ ๑ ก็ Lobby เก่ง เพราะฉะนั้นคงจะ Lobby กันอีกหลายรอบ เพียงแต่ดิฉันคิดว่า ถ้าสมมุติว่า ดิฉันก็ยังคิดง่าย ๆ นี่แหละถ้าเป็นเรื่องนี้แล้วเราก็บอกว่ามีใครว่าอย่างไร เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ถ้ามีข้อแตกต่างใส่ ๆ เข้าไปให้มากเลย แม้ว่า

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ประชาชนมาว่าอย่างนี้ ใครว่าอย่างนี้เนอะ ดิฉันก็ยังนึกไม่ออกว่าถ้าเราเรียงลำดับเหตุการณ์นี้มันจะได้
อะไร นอกเหนือไปจากไม่ต้องลำดับเหตุการณ์ แต่รวบรวมความเห็นให้หมดเลยในช่องนี้อาจจะยาวหน่อย
แต่เมื่อถึงเวลามันจะมี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เห็นสัก ๓ อย่าง แต่เมื่อสักวันหนึ่งนี่เมื่อมาตราบนี้ว่าอย่างนี้
มันก็จะมีเหตุผลที่สนับสนุน เป็นที่มาที่ไปเป็นเจตนารมณ์ว่าทำไมถึงเป็นอย่างนี้ออกมาได้ แต่คำถามดิฉัน
ก็คือตั้งเอาไว้ แขนงเอาไว้ก็คือว่า แล้วที่ไม่สอดคล้องกับที่เราจับตรงนี้เราจะเก็บเอาไว้เป็นหมายเหตุ
หรือว่าเราจะตัดทิ้งอันนั้นก็อีกเรื่องหนึ่งนะคะ เราอาจจะน่าจะเก็บเอาไว้ศึกษา แต่ว่าศึกษาคงไม่มีหลายเล่ม
ถ้าจะศึกษาควรจะศึกษาเจตนารมณ์ก็ควรจะให้มีเล่มที่เป็นรายมาตราบนี้แหละ เพียงแต่ว่ารายมาตราเราจะเอา
มาจัดใส่อย่างไรบ้าง ดิฉันยังคิดว่ารายละเอียดทั้งหลายเนอะคะ ใครว่าอย่างไร ชูโดนัน ชูดันนี้ประชาชนว่า
อย่างไร ๑๒ องค์กรว่าอย่างไร เดาเอาคะว่าจดหมายเหตุเขาน่ารวบรวมเอาไว้เป็นเรื่องเป็นราวที่ตรงนั้น แยก
ประเภทเอาไว้ แต่ของเราน่าจะไม่แยก น่าจะออกมาเป็นรวม ๆ ว่ามาตราบนี้ว่าอย่างนี้ เจตนารมณ์ว่าอย่างไร
มีข้อแย้งอยู่เหมือนกันแหละ แต่ว่าที่เห็นด้วยว่าอย่างนี้ ๆ ก็จะได้เห็นว่าที่มาที่ไป
มันคืออะไรนะคะ ดิฉันคิดว่าถ้าเรารายงานไปในช่วงนี้ ถ้าอยากจะมีผลงานออกมาก็คือว่าเรารวบรวมแล้ว
ได้แค่นี้แหละ แต่ยังไม่ได้เป็นข้อสรุป เพราะว่ายังไม่ได้บอกว่ามาตราอะไร เรารวบรวมได้หมดแล้ว
และถ้ามีอีกเราก็จะรวบรวมใส่ตรงนี้อีก แต่เมื่อไรที่บอกว่ามาตรา ๓๑ เขียนว่าอย่างนี้เราก็จะตั้งเหตุผล
ทั้งหลายที่เรารวบรวมเอาไว้แล้วสอดคล้องกันนี่มาเป็นเจตนารมณ์ แล้วก็จะมีหมายเหตุว่าก็มีคนแย้ง
เหมือนกันนะว่าอย่างนี้ ๆ แต่ตรงนี้มันออกมา คิดว่าอย่างนี้ ขอขอบคุณคะ

ประธาน : ผมขออนุญาตอธิบายนิดหนึ่งนะครับว่า จริง ๆ แล้ว เมื่อปี ๒๕๔๒ ที่

ท่านอาจารย์มนตรีรวบรวมนี้ ก็เรียงลำดับเหตุการณ์ เพียงแต่ว่าไม่อยู่ในรูปของตาราง แล้วก็บันทึกออกมา ที่
นี้ถ้าหากว่าจะบันทึกไว้รวมทั้งหมดแต่ละส่วนจะเอาตามเนื้อหา โดยที่ไม่สนใจเหตุการณ์เลย หรือว่าจะดูตาม
เหตุการณ์คือต้องเลือก Format อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บันทึก แล้วเก็บความได้หมด ผมถึงเสนอว่าน่าจะ
เรียงตามลำดับเหตุการณ์ แต่ถ้าไม่มีประเด็นนี้ก็อาจจะทำให้เห็นไม่ค่อยชัด หรือว่าบันทึกเอาไว้จะครับ แต่ว่า
ทำอย่างไรถึงจะให้เห็นประเด็นที่ชัดเจนว่า ในที่สุดข้อมูลนี้จะมากมาย มากพอสมควรนะครับ
ทีนี้ถ้าหากว่ามาบันทึกเอาไว้ ถ้าหากว่าจะให้ได้ทั้งในภาพรวม แล้วก็ในรายละเอียดด้วยนี้ ผมไม่แน่ใจให้พวก
เราช่วยกันคิดว่าแล้วเราจะบันทึกอย่างไร ผมเพียงแค่เสนอจะครับว่า อยากจะให้ลองเรียงลำดับเหตุการณ์
แล้วอยากจะให้ลองดูเป็นตาราง แล้วก็ก็เป็นตาราง ๒ ชุด ชุดหนึ่งเป็นเรื่องของเรียงตามประเด็น อีกชุดหนึ่ง
เรียงตามรายมาตรา ตรงนี้เป็นเพียงข้อเสนอเท่านั้นจะครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือผมเห็นค่อนข้างกับคุณรัฐภากรณ์นะครับ คือในชั้นแรก Format นี้ ผมคิดว่าเราเถียงกันไปเถียงกันมา เราคงจะไม่ต่างจากตรงนี้นะครับ ก็คือสรุปประเด็นต่าง ๆ ที่มีการพูดคุยกันคือยุติ ณ สปริงฟิลด์ มีประเด็นไหนบ้างที่เรา Work แล้วนะครับ แล้วก็สรุปทั้ง ๓ กรอบนี้ แล้วก็รายงานไปก่อนนะครับ ส่วนที่จะกลับมาเป็นมาตราเพื่อที่จะจัดตอนนี้เราเริ่มมีข้อมูลแล้ว เพราะเรามีข้อมูลดิบแล้ว เขามีรายมาตราแล้ว ทีนี้เราก็ต้องกลับมาทำตรงนี้นะครับ ก็อยากจะเรียนหรือจะครับว่าเป็นไปได้ไหมว่าเราสรุปตั้งแต่กรอบ ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ แล้วรายงานไปก่อน ถ้าคณะกรรมการวิสามัญเห็นชอบด้วย แล้วก็จจะรายงาน สสร. ก็รายงานไป แล้วก็มานับ ๑ ทำกรอบต่อไปก็คือ พัฒนาตรงที่เราได้มาตรามาพัฒนา แล้วก็เพื่อ Integrate กับความเห็นต่าง ๆ ให้มันบูรณาการเข้ามา แล้วก็เพื่อที่จะต่อยอดในความเห็นอื่น ๆ ที่จะตามมาอีกนะครับ ไม่ทราบว่าเป็นอย่างนี้จะได้ไหมครับ คือถ้าเรามาดูกรอบนี้ คราวหน้าผมว่าอาจารย์ก็เหมือนเดิม เราน่าจะตัดสินใจว่ากรอบเป็น Format ที่อ่านแล้วรู้เรื่อง ผมว่าน่าจะเอาออกไปก่อนนะครับ

ประธาน : เชิญท่านคิดครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ ผมสนับสนุนความเห็นของท่านวัชรินทร์ คือว่าอยากจะให้มีส่งไปก่อน เมื่อกี้ที่ผมเสนอไว้จึงขอเป็นว่าเราทำงาน ๒ ส่วนได้ไหม ส่วนที่ ๑ คือเรื่องกรอบของกฎหมาย วันนี้เราทำมาถึงสปริงฟิลด์แล้ว แล้วเราเติมอีกนิดหนึ่งว่า สสร. เห็นเป็นอย่างไรนะครับ นั่นก็คือกรอบของกฎหมาย หลังจากนั้นเราเรียงมาตรา กรอบนี้จับนั่งส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ เราก็มาทำเรื่องเรียงมาตรา เราก็ดึงจากที่เราเอาส่วนนี้ไปเอามาลง ๆ ก็ทำง่าย ทีนี้เรียงมาตราแล้ว นั่นคือส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๑ เราไปดูจากรายงานการประชุม สสร. ที่เขาเสนอ ๓ กรอบให้ สสร. ทราบ เอามาเติมอีกนิดหนึ่ง ก็ครบแล้วครับ สามารถส่งไปได้เลย นั่นคือสิ่งที่ผมเห็นด้วย แล้วสนับสนุนทำให้จะได้ยุติตรงจุดนี้ แล้วพอหลังจากนั้นเรียงมาตราก็เริ่มใหม่ครับ แต่เริ่มใหม่นี้ง่ายแล้ว เพียงแต่เราไม่ทราบว่าจะตรงบางเส้นมีอะไรบ้างที่เราจะต้องไปหยิบมาดูต่อจะครับ ทีนี้อีกจุดหนึ่งที่ผมเห็นด้วยจะครับว่า ในอนาคตเขาคงจะมีการเปลี่ยนแปลงมาตรา ไม่ว่าจะเป็นกรอบ ๑ กรอบ ๒ กรอบ ๓ เหตุผลเพราะว่ากรอบ ๑ ตอนที่เขาเสนอไป นอกจากเขาเสนอหลักการแล้ว เขายังเสนอเรียงมาตรา มาตราไหนที่เขาอยากจะเปลี่ยน มาตราไหนที่เขาไม่อยากจะเปลี่ยนเขาก็เข้าไป อย่างมาตราเดิมจะครับ ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ นี้ เขาไม่ได้แตะเลย แต่เมื่อมาตรา ๔๐ มาเปลี่ยนเป็นรัฐธรรมนูญร่างใหม่ คือมาตรา ๔๖ เขาได้ Strict พรรคสาม ออกเป็นพรรคสามและพรรคสี่ เลยทำให้กลายเป็นว่าธุรกิจโทรคมนาคมนี้นักการเมืองไม่ถูกห้าม สามารถทำได้ แต่ประชาชนทำไม่ได้จะครับ ซึ่งตรงนี้พอดีวันนั้นผมได้เห็น ผมก็ตกใจว่าหลุดหรือว่าอย่างไรจะครับ ที่ว่าทีมเลขานุการใส่เข้ามา ผมก็เลยกระซิบบอกท่านอาจารย์คมสัน อาจารย์คมสันก็เลยไปเสนอให้ ก็อภิปรายคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

อัมพา ๓/๔

กันเกือบชั่วโมงตรงนี้ว่าสามารถทำได้หรือทำไม่ได้ แต่ ณ ขณะนั้นก็มีการแก้ไข Working ใหม่ แต่จะเป็น
อย่างไร ตรงนี้ยังไม่เห็น เพราะว่าเราไม่ได้ไปบางแสนกัน ซึ่งตรงนั้นมันเป็นเรื่องที่ผมเรียนให้ทราบว่าการเติม
เข้ามาจากกรอบ ๑ หรือการตัดไปจากกรอบ ๑ เส้นอนี่ อาจจะเป็นประเด็นอีกเยอะที่จะต้องถกเถียงแล้ว
กลับมา ซึ่งตรงนั้นพวกเราคงต้องดูตามเรียงมาตราอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

- ๔/๑

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

อัมพา ๔/๑

ประธาน : ดูเหมือนว่ามีความเห็นหลายท่านที่อยากจะให้เสนอเป็นผลการทำงานที่เป็น
เนื้อหารายงานไปด้วยนะครับ ที่นี้ผมคิดว่าถ้ารายงานไป เนื่องจากว่าการทำงานที่จบแล้วคงไม่มีปัญหา
แต่ผมเสนอครับว่า คือเนื่องจากว่าที่จะต่อเป็นรายมาตราและต่อไปว่า โหวต หรือ ไม่โหวต อย่งไรนะครับ
เมื่อเข้าทำนประธานเดโชก็อธิบายในที่ประชุมในคณะกรรมการว่า เวลาเขาดู เขาก็ดูในส่วนความเห็นของ
ประชาชนด้วย แล้วก็ดูความเห็นของ ๑๒ องค์กร ยกเว้น คมช. ซึ่งสงวนความเห็น เพราะเกรงว่าจะ
เป็นการชี้แนะ ในส่วนนี้ผมเสนอแนะครับว่า ก่อนที่เราจะรายงานไปเราน่าจะไม่ดู เพราะอันนี้เป็นเรื่องของ
การทำงานของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญล้วน ๆ แต่เวลาเขาทำงานจริงเขาดูความคิดเห็นของ
ประชาชนด้วย แล้วบางอย่างดู ๑๒ องค์กรอะไรต่าง ๆ มาแล้วด้วยนะครับ ผมเสนอว่ามีทางเป็นไปได้หรือไม่
ว่าในตารางนี้ก่อนที่จะรายงานไป น่าจะต้องมาใส่ในส่วนความเห็นของประชาชนส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ
แล้วก็ทุกคนก็ย้ำในสิ่งนี้ เพราะฉะนั้นเหมือนกับว่าเราเสนอไป อาจจะให้ใส่ของประชาชน
แล้วก็เล่มสี่เหลืองซึ่งยังไม่ถึงมือท่านอนุกรรมการทุกท่านนะครับ ในเล่มสี่เหลืองจะเป็น ๑๒ องค์กร
ก็เอามาใส่ ก็ไม่ตามประเด็นแล้วเปรียบเทียบ อันไหนไม่มีก็บันทึกว่าไม่มี อันไหนมีเราก็ใส่ให้เห็นชัด ๆ เพราะ
เมื่อเข้าทำนบอกว่าจะช่วยด้วย ถ้าไม่มีใครทำนี้ ไม่มีใครทำแล้วนะครับ จดหมายเหตุก็ทำลำบากเพราะว่า
เอกสารเขามาเป็นเล่ม ๆ ครับ ก็ต้องเป็นหน้าที่ของชุดนี้นะครับ ผมเสนอว่าถ้าจะรายงานตรงนี้
ไปนี่ก็จะต้องใส่ ๒ ส่วนนี้ไปด้วย ถ้าเราสามารถหาที่ใส่ของ สสร. ได้ กับอีกส่วนหนึ่งน่าจะเสนอกรอบ
หลักเกณฑ์ หรือแนวทางในการบันทึกทั้งกระบวนการเสนอไปด้วยจะเป็นไปได้หรือไม่ครับ อาจจะหารือ
ครับ เข้าใจว่าจะมีหลายท่านมองเห็นทางอาจารย์รัฐกรภรณ์ เชิญครับ

นางรพีภรณ์ แก้วสนิท : ขอบพระคุณคะท่านประธาน ตอนแรกดิฉันนั่งฟังนั้นไม่เห็น
หน้าท่านประธานก็เลยย้ายมานั่งฝั่งนี้ เวลายกมือท่านประธานมองเห็นนะคะ ท่านประธานคะ ดิฉันก็มี
ความคิดนะคะว่าต้องรวบรวมความเห็นทุกความเห็นที่มันเหมือนหรือต่าง แม้จะเล็กน้อยก็ตามนี้ะคะ
เพียงแต่ว่าไม่แน่ใจว่าเราจะต้องแยกหรือเปล่านั้น เป็นความเห็นขององค์กรไหน เป็นความเห็นของกลุ่ม
ไหนเราจำเป็นต้องแยกหรือเปล่า แต่เรามีความจำเป็นที่จะต้องรวมทั้งหมดความเห็นที่ต่างกันอย่างไรนะคะ
เพียงแต่ถามท่านประธานนะคะว่า ถ้าสมมุติว่าเราวมเข้าไปทั้งหมดเลย สปริงฟิลด์ว่าอย่างนี้ แล้วก็ชุด
อาจารย์เจิมศักดิ์ว่าอย่างนี้ ในประเด็นนี้อันไหนที่มีอยู่แล้วเราก็ตัดออก เอาแต่ประเด็นที่มันต่างเพื่อรวบรวม
ให้มันได้มากนะคะ แต่ไม่แน่ใจว่ามันจะต้องใส่ใหม่ว่า นี้คือความเห็นภาคประชาชนนะ อันนี้เป็นความเห็น
ของ ๑๒ องค์กรนะ อันนี้เป็นความเห็นของชุดนี้ในชุดนี้นะ เราจำเป็นต้องแยกหรือเปล่านั้นคะ แต่ดิฉันเห็นว่าความเห็น
ทั้งหลายต้องใส่แค่นั้นคะ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

อัมพา ๔/๒

ประธาน : ผมขอท่านวัชรินทร์ก่อนนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ต้องถามน้อง ๆ ด้วยว่าที่เราเสนอเมื่อคืนนี้ไม่ทราบว่าเขาจะไปเอามาใส่ได้ไหม คือในใจผมอยากจะให้ยุติตรงที่ว่าก่อนลงมาตรา ถ้าลงมาตรานี้จะนับอันใหม่ขึ้นมาทำนองนั้น ถ้าน้อง ๆ สามารถที่จะไปดึงความเห็นจาก ๑๒ องค์กร แต่ว่าต้องดึงความว่าเขาทำเสร็จก่อนเรานะ ไม่ใช่หลัง เล่มเหลืองถ้าดึงได้ก็มาใส่ แล้วที่ท่านคิดที่เสนอว่าใน สสร. พุด ผมคิดว่าคงไปเอามาโดยตรงนั้น เพราะว่าเขาเสนอมารายงานแล้ว สสร. เขาก็อภิปราย มีมติหรือเปล่านั้น เราก็ไม่รู้ตรงนั้น ก็คงต้องมานั่งอ่านใช้เวลาอีก ผมเกรงว่าจะเสียเวลา แล้วก็หยุดยาว คือเพียงแต่ว่าถ้าไม่นักหนาเกินไป แล้วทำให้เสียรูป เสียหลักการใหญ่ที่เราเก็บมาแล้วก็น่าจะเพียงพอ แต่ถ้าเก็บได้สามารถที่จะนำมาเสริมได้เราก็มีเวลา คืออยากจะประชุมวันที่ ๒๐ ถ้าเป็นไปได้ถ้าเป็นเล่มเข้าวิสามัญวันที่ ๒๐ ถ้าวิสามัญ โอ.เค. ปี๊บ ก็จะได้รายงานให้ สสร. ไป ก็จะเป็นผลงานพวกเราอีกตอนหนึ่ง พอต่อมาก็เริ่มมาตราที่นี้ก็มาว่ากันอีก

ประธาน : ท่านวัชรินทร์ครับ ถ้าวันที่ ๒๐ เกรงว่าจะไม่ทันครับ ไม่ทราบว่าจะเป็นช่วงปลายเดือนจะได้หรือไม่ เช่นตั้งเป้าไว้ว่าจะเข้าที่ประชุมคณะกรรมการวันศุกร์ที่ ๒๗ เมษายน เพราะเขาจะประชุมกันทุกวันศุกร์ครับ ก็ต้องหารือกันนะครับว่าจะทำได้หรือไม่ คือครวหน้าถ้าเป็นไปได้ก็คือเอาทั้งเนื้อหา แล้วก็ร่างหลักเกณฑ์ เรื่องหลักเกณฑ์เดียวผมจะรับไปร่างเอง แต่เนื้อหาตารางที่จะไปใส่นี้ขอให้ไปช่วยกันจัดใส่แล้วก็เอามาพิจารณาในนี้รอบหนึ่งก่อน หลังจากนั้นถ้าพร้อมถึงจะเสนอกฎหมายและเสนอ สสร. นะครับ

นางสาวณัฐฉิณี พัดฉวีวรรณ : ขออนุญาตพูดนิดหนึ่ง เรื่องแบบฟอร์ม คืออันนี้ที่เสนอไปคะ ไม่ทราบว่าทุกท่านเห็นว่าพอใช้ได้ไหมคะ เพราะมีปัญหาว่า คืองานพร้อมทำเสร็จทุกอย่าง คือพิมพ์ความเห็นอะไรเรียบร้อย แต่ปัญหาคือว่าเราเอามาใส่แบบ Format ไม่ได้ เพราะ Format มันไม่นิ่งคะ คือเราอยากจะได้แบบ Format ที่นิ่งและงานจะได้เดิน จริง ๆ จะเดินได้เร็วมากถ้า Format มันนิ่งแล้วคะ

ประธาน : คือถ้าเอาเอกสารที่แจกวันนี้ละครับ ที่ลงวันที่ ๑๑ เมษายน แล้วขีดฆ่าออกแล้วเป็นลายมือว่าวันที่ ๒๑ มีนาคมนี้ละครับ คือจริง ๆ แล้วเราพิจารณากันแล้วหลายรอบ เพราะฉะนั้นดูเหมือนว่าจะต้องใส่เข้าไปอย่างน้อย ๒ ช่อง คือช่องความเห็นของประชาชน แล้วก็ช่องความเห็น ๑๒ องค์กร ถ้าเราไม่ใส่ของ สสร. ถ้า สสร. อาจจะไปใส่ในช่วงที่ต่อท้ายตรงไหนก็ได้ ถ้าคิดว่าจะใส่หรือไม่ก็ต้องแยกไปอีกช่องหนึ่ง เพราะฉะนั้น Format ตรงนั้นน่าจะต้องใส่อีก ๒ ช่องนะครับ และช่องที่มีส่วนสำคัญคือ ช่องประชาชน แล้วก็ช่อง ๑๒ องค์กร ซึ่งมีข้อมูลเป็นเล่ม ๆ อยู่แล้ว และเอามาใส่เพื่อให้รวบไว้ในที่เดียวกันนะครับ เทียบอาจารย์รัฐภาภรณ์ครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

อัมพา ๔/๓

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ อย่างที่เรียนดิฉันเป็นคนคิดอะไรง่าย ๆ แล้วก็ไม่ใช่ข้อนี้ นะคะ ดิฉันคิดว่าอย่างที่แจ่นี้ก็ใช้ได้แล้ว เพียงแต่ถ้าสมมุติว่ามีเพิ่มเข้ามา อย่างมากท่านอาจจะตีเส้นหรือว่าตรงหมายเหตุนั้น นี่เป็นความเห็นของประชาชน หมายเหตุว่าตรงนี้อามาจาก ๑๒ องค์กอะไรอย่างนี้ เพราะถ้าไปตีช่องอีกนะคะ เกิด ๑๒ องค์กรมันซ้ำกับที่เรามีอยู่แล้ว เราก็ไม่ต้องใส่อะไรเลย อันนี้ก็กลายเป็นว่า ถ้าสมมุติว่าไปใส่ช่อง ๑๒ องค์กร ไปใส่ภาคประชาชนจะเปรียบเทียบกันอย่างไร ก็ต้องไปอ่านทั้ง ๓ ช่อง ที่จริงยังคิดว่าที่น้องเขารวบรวมมานี้ ถ้าสมมุติว่ามีตรงไหนเพิ่มเข้าไปเราก็หมายเหตุ แล้วก็ทำรวบรวมอย่างนี้ง่าย ๆ เวลาของ สสร. อย่างที่ท่านคณิตพูดเราต้องใส่เข้าไป แล้วก็หมายเหตุว่า สสร. แล้วไม่ต้องรอว่าเป็นมติใหม่ เป็นความเห็นเราก็ใส่เข้าไปแล้ว เพราะจะเป็นความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้นะคะ ก็เรียนว่าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมามีใครเสนอว่าอะไรสำคัญ ท่านก็ต้องเพิ่มช่องเข้าไปอีก

ขอบคุณคะ

ประธาน : เชิญครับ

นางสาวณัฐฉิณี พัดฉวีวรรณ : อยากรจะขอเสนออาจารย์นิดหนึ่ง ถ้าเพิ่มช่องตรงนี้ อย่างครั้งที่แล้วที่เสนอไปคะ ๙๐ กว่าหน้าซึ่งมันหนามาก อันนี้ก็ปรึกษากับท่านอาจารย์วัชรินทร์เมื่อวันพุธที่แล้ว ท่านวัชรินทร์บอกให้เสนอเป็นรูปแบบนี้ด้วยกัน ตัดไปช่องหนึ่ง และหน้าก็จะลดไป ๓๐ หน้าคะ แล้วถ้าเราจะเพิ่มช่องประชาชนหรืออะไรอีกนี่ ช่องก็จะแคบขึ้น ก็อยากรจะเสนอว่าเอาหน้านี้ไปก่อนได้ไหมคะ แล้วของประชาชนก็เป็นไปตามขั้นตอนอยู่แล้วคะ ประชาชนก็เป็นส่วนหนึ่ง เป็นมติเป็นความเห็นเหมือนกันคะ อันนี้ก็เห็นก็เลยเสนอว่าให้ต่อท้ายอันนี้ไปตามขั้นตอนคะ แต่อันนี้จะมีของคณะกรรมการกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ และคณะอนุกรรมการด้วย คือเสนอว่าถ้าเป็นความเห็นของ คณะกรรมาธิการกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญนี้จะให้ใช้เป็นขีดเส้นไว้ไหมคะ เพื่อแยกความแตกต่าง เพราะถ้าแบ่งเป็นช่องหนึ่งของคณะกรรมาธิการกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ อีกช่องหนึ่งเป็นของคณะอนุกรรมการนี้ก็แคบอีกพอแคบก็จะยาวอีกคะ ก็เลยเสนอเพื่อจะแยกความแตกต่างของทั้ง ๒ คณะกรรมาธิการแบบนี้คะ แล้วเป็นรายมาตรายังไม่ได้ทำ เพราะยังไม่ได้รูปแบบที่แน่นอน กลัวว่าทำแล้วจะมีการปรับเปลี่ยน ซึ่งเป็นการทำงานหลายครั้ง ตอนนี้อยากรจะได้รูปแบบที่แน่นอนของกรณีที่จะทำเป็นรายมาตราด้วย ขอขอบคุณคะ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : ของประชาชนทำอย่างไร

นางสาวณัฐฉิณี พัดฉวีวรรณ : ตอนนี้เป็นความเห็นของคณะกรรมาธิการ ต่อไปก็เป็นความเห็นของประชาชน ก็เป็นความเห็นเหมือนกันก็เพิ่มต่อมากะ จะเป็นอีกเล่มหนึ่งหรือว่าจะต่อจากประเด็นนี้ มีประเด็นอยู่แล้วคะ เพราะยังไม่เห็นของ ๑๒ องค์กรเหมือนกันว่าจะเป็นอย่างไ

ประธาน : คือถ้าอย่างนั้นก็จะไม่รู้เรื่องเหมือนเดิมครับ ถ้าอยู่คนละที่นะครับ แล้วถ้ารวมไว้ในที่เดียวกันนี้ไป ๆ มา ๆ จะเหมือนเล่มสีแดงอีกนะครับ คือจะดูยากอีก ลองดูนะครับว่าดูง่ายหรือไม่ เพราะต่อไปจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตรงนี้เทคนิคในการทำตาราง ประโยชน์ของตารางก็คือให้เห็นช่องแล้วอยู่ข้าง ๆ กัน แล้วรวมอยู่ในที่เดียวกันครับ เพราะเดิมเราเคยตกลงว่าจะมี ๕ ช่อง ที่นี้ ๕ ช่องนี้ไม่ใช่ว่าทุกช่องต้องเท่ากัน เพราะฉะนั้นช่องแรก ๆ นี้ก็น้อย ๆ แล้วหลังจากนั้นส่วนที่จะมีเนื้อหา มากก็คือช่องตรงกลาง แล้วก็ในส่วนช่องความคิดเห็นของประชาชน แล้ว ๑๒ องค์การนี้นั้นก็ไม่ยาวเท่าไร แต่ถ้าจะใส่ไว้ อย่างนั้นนะครับ ผมมีข้อสังเกตวันที่นี่อะไรอ่านไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้น ๗/๒/๕๐ ๘/๒/๕๐ นี่คืออะไรเป็นของใคร ต้องบอกนะ อย่างเช่น อนุกรรณ ๑ อนุกรรณ ๒ อนุกรรณ ๓ อย่างนี้ยังง่าย หรือประชาชน หรือ ๑๒ องค์การ แล้วมีวันที่อย่างนี้ได้ เพราะจะต้องมีวันที่กำกับทั้งหมด จะใส่อย่างนี้ได้แต่จะต้องให้เห็นแล้วก็มีความอธิบายตาราง หรืออธิบายไว้ตอนท้าย หรือข้างหน้า หรือตรงไหนนะครับ เพียงแต่ว่าเอาละในเมื่อจะตกลงกันอย่างนี้นะครับ ผมเองก็อยากจะให้ช่วยกันพิจารณา แต่ว่าเสนอครับว่าไม่ควรแยกคนละอันนะครับ ควรรวบรวมไว้ตรงนี้แล้วให้เห็นชัด ๆ เลย เพราะว่าเขาจะเห็นว่าเป็นอย่างนี้นะ เขาถึงต้องไปโหวตเป็นอย่างนี้ถึงจะไม่ไปโหวต แต่เป็นรายละเอียดในมาตราต่าง ๆ เพราะมีประเด็นบางอย่างลงมติเลย บางอย่างต้องอธิบายก่อนแล้วค่อยลงมติอะไรต่าง ๆ นะครับ ก็จะเป็นส่วนที่อธิบายออกมาได้นะครับ

ประธาน : เชิญอาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตนิดเดียวนะคะ ในฐานะผู้เสนอว่าเอาอย่างนี้แหละ ก็อยากจะเรียนว่าถ้าสมมุติอย่างนี้ว่า คือถ้าถามความเห็นของดิฉันนี้ ดิฉันสนใจแต่ความเห็น แต่ไม่ได้สนใจว่าเป็นความเห็นของใคร สนใจว่ารวบรวมเอามาทั้งหมด แต่ถ้าท่านประธานอยากจะได้รับรู้ว่าอันนี้เป็นความเห็น สสร. นะ อันนี้เป็นความเห็นของประชาชนนะ อันนี้เป็นความเห็นของ ๑๒ องค์การนะ ดิฉันก็เสนออย่างนี้ว่า แทนที่จะตีช่อง ถ้าตีช่องเพิ่มอย่างนี้นั้นมันอาจจะมีบางช่องที่ไปในช่วง มันก็จะกินที่ แต่ถ้าสมมุติเราบอกอย่างนี้ว่า ถ้าประเด็นอย่างนี้ตรงนี้เป็นคณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ แล้วพอมัดตรงนี้ก็ตีเส้นเสีย แล้วก็แบ่งจากนี้ไปจะเป็นของ ๑๒ องค์การ พอมัดแล้วก็ตีเส้นเป็นของประชาชน ถ้าตรงไหนที่ไม่มีของประชาชนก็จะสั้นขึ้นมาเองอย่างนี้นะคะ แต่ดิฉันไม่ติดใจ และเห็นด้วยว่าต้องเป็นตารางและต้องอยู่ที่เดียวกัน แต่จะทำอย่างไรก็ได้คะ

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

นายประโภชน์ สภาวสุ : ท่านประธานครับ ผมว่าถ้าอภิปรายกันสั้นชั่วโมงก็ไม่เสร็จ คืออย่างนี้ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านรัฐภรณ์ คือเราทำเป็นไปตามขั้นตอน ลักษณะเหมือนกันอย่างนี้เลย ต่อเป็นประโยคแถวเดียว คือถ้าเราไปเพิ่มช่องมันก็จะเท่ากับเข้าไปสู่ปัญหาเดิม มันก็จะหนามาก ๆ เลย แล้วแต่ละอย่างก็เป็นช่องเล็ก ๆ มาผสมปนเปกันก็ดูลำบาก แล้วก็ไม่รู้หัวข้อไปหลุดอยู่ที่ก่อนหน้านี้ ค่อยมาพลิกดูว่าหัวข้อนี้บางที่มันสับสน ผมว่าอย่างนี้ดีแล้ว แต่ใช้ตัวอักษรซึ่งต่างกัน เป็น Front style ที่ต่างกัน มันก็จะบอกเลย อย่าง Front style อย่างหนึ่งของประชาชน ๑๒ องค์กรเราก็ใส่รูปแบบตัวอักษร ที่ต่างออกไป จะเอียงจะอะไรมันก็จะเห็นชัดเลย แล้วก็ใช้อย่างนี้ทั้งหมด มันก็จะคิดออกเลยว่ายี่ห้อของ ประชาชน หนาที่บของกรรมาธิการ หรือจะเอาอย่างไร ผมเริ่มยึดติดกับการประชุมแล้ว คือพูดกันมาก เยอะแยะแล้วเป็นรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ท่านประธานสรุปเถอะครับ

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ขออนุญาตช่วยนะคะ อย่างเมื่อสักครู่นี้ก็คิดว่าตรงกัน แล้วว่าไม่ต้องเพิ่มช่อง สรุปว่าไม่เพิ่มช่อง แต่ว่าจะมีช่องไปตามขวาง ขององค์กรอะไรที่ ๑๒ องค์กรกับ ประชาชนพอยาว ๆ สังเกตเห็นว่ายังเหลือที่ทุกช่องเลย เพราะฉะนั้นก็เป็นดีแล้ว แล้วก็ใช้ตัวต่างกันก็ได้ แต่ ควรจะมีอักษรย่ออะไรไว้ว่า ๑๒ องค์กรตัวย่อว่าอย่างนี้ ของประชาชนก็ตัวย่อว่าอย่างนี้ แล้วก็ Instruction ไว้ข้างหน้าวิธีดู มีแผนแนะนำว่าถ้าเราใช้ตัวอักษรอย่างนี้แปลว่าอย่างนี้ แล้วตัวย่ออย่างนี้แปลว่าอย่างนี้ แล้ว เราจะไม่เปลืองที่ คือดิฉันเองก็ยังไม่ค่อยเข้าใจรูปแบบเท่าไร แต่มองเห็นว่าถ้าต้องการประหยัดและให้อ่าน เข้าใจง่ายก็อยู่ในที่เดียวกัน ประเด็นนั้นถูกต้อง อ่านแล้วได้อ่านไปที่เดียวเลยว่ารวมสรุปหมดความเห็นต่าง ๆ แล้วจะชัดเจนขึ้นแล้วไม่เปลืองอย่างที่ว่า แต่พอหมดข้อหนึ่ง หมดประเด็นหนึ่งก็ขีดเส้นใต้ไปเลย ขีดเส้นใต้ ๒ เส้นอะไรก็ได้แล้วแต่ ทำให้เข้าใจว่านี่หมดประเด็นแล้ว แล้วก็ขึ้นประเด็นใหม่ไปอย่างนั้นเรื่อย ๆ ก็จะไม่ สิ้นเปลือง แล้วก็อ่านเข้าใจง่าย

ประธาน : คือเวลาเราประชุมเราไม่มีขึ้นจอ ไม่มี Visualizer เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่นี้ อาจารย์อำเภอธบายท่านวาดตารางมาให้ผมดู ผมขออนุญาตส่งต่อให้ที่นี้ดูก่อนว่าจะต้องใส่อย่างนั้น หรือไม่ ดูเหมือนว่าเราคิดว่ารูปแบบที่นำเสนอใช้ได้แล้ว เพียงแต่นำเสนอให้เห็นเด่นชัดขึ้น อาจจะไม่ จำเป็นจะต้องมีตารางซ้ำซ้อนอะไรก็ได้ จะได้ไปทำงานแล้วก็มาเสนอได้เลย ที่นี้ในส่วนของหลักการหรือ รูปแบบในการนำเสนอ ผมไม่ทราบว่าจะต้องไปนำเสนอต่อ สสร. ด้วยหรือเปล่า หรือว่าเอาเนื้อหา เอาอย่างนี้เสนอไปเลย แต่ที่จริงแล้วดูเหมือนว่าทางกรรมาธิการจะให้กำหนดด้วย อยากให้มีการ กำหนดเรื่องของรูปแบบในการนำเสนอไปด้วย จะต้องมิด้วย ซึ่งถ้าจำเป็นเราไปร่างมา แล้วก็มาเสนอให้เห็น ตึกตาที่ชัดเจนไม่อย่างนั้นแล้วเราก็จะอภิปรายแล้วจะเสียเวลาค่อนข้างมาก ที่นี้ระหว่างนี้ได้เห็นตารางตรงนี้ แล้ว อันไหนที่อภิปรายมาทั้งหมดคิดว่าจำเป็นต้องแก้ใหม่ หรือจะเอาแบบอันนี้เลย โดยที่ใช้ Front

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

ใช้อะไรต่าง ๆ ให้เห็นชัด แล้วก็เติมรายละเอียดลงไปให้เห็นชัดเจนขึ้น ประโยชน์จากการที่ได้ตรงนี้ก็คือเดิมมันร้อยหน้าลดลงมาแล้ว ลองดูว่าตกลงแล้วเป็นอย่างไร เพราะคุณใช้โปรแกรม Excel บันทึกกันอยู่ ลองเสนอเลยได้ไหมพอเห็นแล้วเอาเป็นแบบไหน

นางสาวณัฐฐณี พัดฉวีวรรณ : ที่ฟังมาทางทีมงานลงมติว่าเห็นด้วยกับท่านรักษาการ เพราะว่าทำงานได้ง่ายที่สุด ก็คือแบ่งลงเป็นลำดับมา เป็นตารางแนวนอนแล้วก็ขีดเส้นแบ่ง ก็คือในรูปแบบเดิม แต่ว่าขีดเส้นแบ่งว่าอันนี้เป็นความเห็นของคณะอนุกรรมการ อันนี้เป็นความเห็นของคณะกรรมการกร่างอันนี้ประชาชน แบ่งอย่างนี้จะชัด

ประธาน : ขีดเส้นแบ่งแล้วก็ตัวอักษรด้วย

นางสาวณัฐฐณี พัดฉวีวรรณ : ได้ค่ะ จะได้ชัดเจนขึ้น ขอดำเนินการหนึ่ง แล้วอันนี้เป็นตารางที่นิ่งแล้วหรือยัง เพราะว่ากรอบที่ ๑ กับกรอบที่ ๓ กำลังรอกกรอกข้อมูลอยู่ ถ้าอันนี้นิ่งแล้วเขาจะกรอกข้อมูลลงไป ก็คือจะนำเสนอได้เลย

ประธาน : หมายความว่าก็ขอมตินะครับ

นางสาวณัฐฐณี พัดฉวีวรรณ : แล้วขอมติกรณีที่เป็นการมาตราด้วยว่าตารางจะเป็นรูปแบบไหนจะได้ทำเลย

ประธาน : ถ้าขอมตินี้ ผมกลัวอย่างหนึ่งว่าประชุมทีหนึ่งก็เปลี่ยนทีหนึ่ง ถ้าขอมติจริง ๆ แล้วครั้งหน้าต้องเป็นเรื่องทบทวนมติแล้ว กรรมการก็อยู่บ้างไม่อยู่บ้าง แต่ครั้งนี้อยู่ค่อนข้างมาก อยากจะขอมติจะได้นำเสนอลงไป ซึ่งรูปแบบนี้สามารถใส่ของประชาชน ของ ๑๒ องค์กรลงไปได้ มีตาราง มีช่องแบ่ง มีที่ให้ใส่ ที่นี้ช่องต้องระวังถ้าขีดเส้นแบ่งไม่ดีดูแล้วก็ทำลายหมดเลย แล้วเหมือนกับว่ามีแต่เส้นเต็มไปหมดเลยก็อาจจะไม่ดีก็ได้

นางรักษาการ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ อยากให้ห้อง ๆ ดูหน้า ๕ อยากจะฝากดูว่าในหน้า ๕ เป็นเรื่องแบบบัญชีรายชื่อ แล้วก็จะมีย่อหน้าแรกบอก ยกเลิกบัญชีรายชื่อ แล้วก็จะมีช่องถัดไปบอกความเห็นที่ ๑ ก็จะมี ๑ ๒ ๓ เพราะฉะนั้นการที่ช่องซ้ายบอกว่า หากยังมี ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อควรลดสัดส่วนต้องเลื่อนลงมาข้างล่างอีก ขวามือต้องเป็นเหตุผลของซ้ายมือให้มันครบ แล้วก็ต้องเว้นลงมา คือไม่อย่างนั้นจะอ่านไม่ออกกว่าอะไรมันเป็นความเห็นของอะไร

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าขีดเส้นใต้จะตายไหม เดี่ยวจะดูยากอีกแล้ว

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ขอโทษค่ะ ดิฉันไม่ตั้งใจหรอก ไม่ขีดเส้นใต้ก็ได้ เอาอย่างท่านประโกษณ์พูดก็ได้ เปลี่ยน Front หรืออะไรอย่างนี้ คือพูดในเชิงหลักการแค่นั้นว่า รวบรวมความเห็นทั้งหลายอยู่ในช่องนี้แล้วก็แยกใส่ ถ้าจำเป็นต้องแยกก็แยก แล้วก็ระบุว่าเป็นความเห็นของใคร

ประธาน : คืออาจจะเป็นเส้นประ หรือว่าเป็นเส้นแบบเชิงอรรถออกมาสัก ๓ นิ้ว ไม่รู้ว่าจะได้หรือเปล่า โปรแกรมมันล็อก ขีดต้องขีดทั้งหมด เพราะเป็นเซลล์เดียวกันไปแล้ว

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ในนี้เขาก็ขีดเส้นใต้ พอจบประเด็นขีดเส้นใต้ สังเกตดูพลิกต่อ ๆ ไปนี้ ประเด็นมันยาว คือความเห็นตรงกลางมันยาว แล้วก็จะมีอะไรต่ออะไรต่าง ๆ พอจบเขาก็ขีดเส้นใต้อยู่แล้ว ทีนี้อย่างที่ว่าหน้า ๕ ก็คือยังเป็นประเด็นที่ ๑ อยู่ ยังเป็นประเด็นเดิม ยกเลิกบัญญัติ แต่ทีนี้ที่ว่าขีดเส้นใต้แต่ละอัน หมายความว่าพอถึงเราจะใส่องค์กร ๑๒ องค์กรเราก็ให้อยู่ในช่องหนึ่ง ก็คืออยู่กรอบว่าอย่างนั้นนะคะ แล้วก็ของประชาชนก็อยู่ในกรอบ แต่มันยังอยู่ตรงกลาง แล้วขีดเส้นใต้เฉพาะตรงกลาง ไม่ต้องขีดไปถึงตลอด ทีนี้พอจบประเด็นก็ขีดเส้นใต้ตลอด สมมติว่ายังไม่จบประเด็นพอไปถึงหน้า ๕ ก็ยังมีประเด็นอยู่ หน้า ๔ ก็เหมือนกัน มันเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกนั่นแหละ ยังอยู่ในประเด็นที่ ๑ แล้วประเด็นควรจะให้ตรงกับความเห็นด้วย สมมติว่าตอนนี้เรากำลังออกความเห็น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ สำหรับประเด็นความเห็นเป็นเหตุเป็นผลว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔๐๐ คน พอมีความเห็นอะไรก็ยังมีอยู่ใน ๔๐๐ คนนี้ยังไม่ปิด ไปเรื่อย ๆ เลยจนข้อย่อยนี้จบ ก็ขีดเส้นใต้เฉพาะแค่นี้

ประธาน : เฉพาะคอลัมภ์ที่ ๒

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : แล้วก็เห็นความเห็นองค์กรประชาชนก็อยู่ในกรอบองค์กรหรือประชาชนก็อยู่ในกรอบนี้ ก็ยังเป็นความเห็นอย่างนี้ ๆ พออ่านแล้วก็เข้าใจ พอจบประเด็นเรื่องจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขีดเส้นปิดเลย ทีนี้ที่เมื่อสักครู่นี้มีการท้วงก็คือให้ระวางว่าประเด็นย่อยกับความเห็นให้ตรงกัน อยู่ในกรอบแต่ให้ตรงกัน สมมุติออกความเห็นไป ๑๐ ข้อ แล้วก็เห็นความเห็นของอันที่ ๑ ย่อย ๑ ก็ยังไม่ต้องเอาย่อย ๒ เข้าไปใส่ในระวางนั้น ลงมารอก่อน รอให้จบความเห็นนั้นก่อนแล้วค่อยเอาย่อย ๒ ใส่แล้วย่อย ๒ มีความเห็นอะไรก็ให้ตรงกับย่อย ๒ อย่างนั้นก็เลยไม่สับสน จนกว่าจะจบประเด็นจำนวนสมาชิกก็ปิดประเด็น แล้วก็ขึ้นประเด็นใหม่เลย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : สรุปเอาตามที่ตั้งกลงนี้ จะได้กรอบที่ ๑ กรอบที่ ๒ กรอบที่ ๓ จะได้พัฒนาเหมือนกัน เสร็จแล้วก็จะเอากลับมาเข้า ผมว่าคงไม่ต้องมาดูอีก คณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

วិถนา ๕/๔

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

เราไม่ต้องคู่อีก มอบอำนาจทางนี้ไปพัฒนาแบบตามที่ให้ข้อสังเกต เสร็จแล้วก็รวม แล้วก็เข้าวิสามัญไปเลย ถ้าวิสามัญ โอ.เค. ส่วนท่านประธานจะสั่งให้รายงาน สสร. หรือไม่รายงานก็สุดแต่ท่านดีไหมครับ ก็จะได้จบตรงนั้น เสร็จแล้วเราจะได้พลิกขึ้นมาคือตอนนี้อารายมาตรา มา ส่วนเหตุผล หลักการ ความเห็นก็ยังคงอยู่ที่เดิม เพียงแต่สับที่ ผมว่าก็จะทำให้เรามีความรู้สึกว่าจบไป Phrase หนึ่ง ดีไหมครับ คือไม่ต้องกลับมาที่อนุกรรมการ ไม่ต้องมาคู่อีกดีไหม

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : คือสงสัยในช่องมาตรา

ประธาน : อันนี้คือชุดแรก ก็คือได้เห็นว่าเป็นที่สุ่มมันแปรไปเป็นมาตราอะไร แล้วจะมีตาราง
อีก ๑ ชุด แล้วก็ไล่ตามมาตรา แล้วก็ทำงานต่อไป

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ ผม คณิต ผมว่าตอนนี้เราอภิปรายได้ Idea
พอสมควรแล้ว ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นไปได้ใหม่ถ้าที่ประชุมมอบอำนาจให้อาจารย์สมเกียรติไปตัดสินใจว่า
เอาแบบไหน เพราะอาจารย์สมเกียรติจะเข้าใจถึงความต้องการ ความเห็นของพวกเขาแล้ว เพียงแต่ว่า
อันไหนเหมาะสมที่สุด อาจารย์สมเกียรติตัดสินใจไปเลย ดีไหมครับ นั้นประการที่ ๑ ที่ผมขอเสนอ และไม่ว่า
จะเป็นแบบไหนก็ตามที่อยากจะฝากน้อง ๆ เพิ่มเติมไปก็คือ พวก ส.ส. ส.ว. หรืออะไร เราจะใช้ ส.ส. หรือ
จะเป็น สส. อะไรก็แล้วแต่ก็ให้เหมือนกันหมด เพราะว่าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวตอนที่ส่งไปแล้วอาจจะโดนตำหนิว่า
ไม่สวย ก็มีเท่านั้น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือจะมีคู่มือตรวจรายงานของ สสร. จะพูดถึงวิธีการ
เขียน

ประธาน : อนุกรรมการตรวจรายงานเขามีเกณฑ์อยู่ อย่างเช่น สสร. อย่างนี้ ถ้า ส.ส.
เข้าใจว่า ๒ จุด ตกลงเราลงมติว่าตารางประเด็นจะเป็นอย่างนี้ ที่นี้ตารางมาตราเอารูปแบบเดียวกันใช่หรือไม่
จะมีอะไรที่ต่าง ต้องคิดไว้เลย เพราะเดี๋ยวต้องไปบันทึกแล้ว

นางสาวณัฐฐินี พัดฉวีวรรณ : ตารางมาตราก็คือว่าช่องแรกเอามาตราขึ้นก่อน ช่องต่อมา
ก็จะเป็นประเด็นเดิมที่มีอยู่แล้ว แล้วช่องที่ ๓ ก็จะเป็นความเห็น ก็จะมีแค่ ๓ ช่อง ความเห็นในกรณีที่มีการ
อภิปรายมาตราว่า มาตราที่ตั้งขึ้นมาแล้วก็อภิปรายกันว่าอย่างไร มีการแก้ไขอย่างไร

ประธาน : ช่องแรกมาตราใช้ใหม่ครับ ช่องที่ ๒ อะไรนะครับ ประเด็นหรือครับ ไม่ใช่
ความเห็นหรือครับ ประเด็นไม่มีแล้ว ช่องแรกมาตรา ช่องที่ ๒ ความเห็น

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือหมายความว่าพอประเด็นความเห็นปับ ก็จะถูกกลายมา
เป็นมาตรา พอมาตรากลับมาปับก็มีการแปรญัตติหรือเปล่ามาตรา นี้ ก็คงต้องเก็บ ผมว่าก็ต้องเก็บไว้ก่อน
ก่อนที่เราจะไปสรุปปิดท้าย ไม่อย่างนั้นข้อมูลจะหาย คืออย่างไรก็ต้องเก็บไว้ก่อน ตอนท้ายสุดข้อมูลบางอย่าง
ความเห็นบางอย่างที่เราคิดว่าเราไม่เอา เราถึงไปเอาออกตอนนั้น ให้มันค้างไว้ก่อน คิดว่าอย่างนั้น จะเป็น
ความเห็นหรือว่าจะเป็นอภิปราย หรือเป็นแปรญัตติ ลองช่วยกันดูอาจารย์รัชฎาภรณ์

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ดิฉันก็ยังคงคิดว่าแปรญัตติก็เป็นหนึ่งใส่เข้าไป
ในชุดนี้ หรือว่าท่านจะทำชุดใหม่ คือถ้าทำชุดเดียว ถ้าทำชุดเดียวเราก็จะมีประชาชนว่าอย่างนี้ มีความเห็น

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

๑๒ องค์กร แล้วก็มีความเห็นของการแปรญัตติ ก็ให้อยู่ในชุดเดียวไปเลย แล้วก็สุดท้ายถ้าเป็นรายมาตราสุดท้าย เราก็จะมีช่อง ๑ รายมาตราว่าอย่างไร พอมาตราช่องแรก ช่องถัดไปก็บอกว่าความเห็นทั้งหลายที่เกี่ยวข้องที่เห็นด้วยกับมาตราที่ว่าอย่างนี้คืออะไร ถ้าเราจะเอาความเห็นที่ไม่เห็นด้วย เราก็ค่อยใส่อีกช่องหนึ่งหมายเหตุหรืออะไรก็ตามว่ายังมีความเห็นที่แย้งอย่างนี้

ประธาน : อย่างนี้ใช้ใหม่ครับ คือเสนอว่าช่องแรกมาตรา แล้วก็ใส่ข้อความในมาตรา ซึ่งลงถึงหมวดด้วย ต้องใส่ให้อยู่แล้ว อยู่คู่กับมาตรา แล้วก็ช่องที่ ๒ เป็นความเห็น ในความเห็นตรงนี้จะต้องมีเรื่องของ ๑๒ องค์กร เรื่องของประชาชน แล้วก็เรื่องของการแปรญัตติ แล้วก็เป็นอย่างอื่น ๆ คำว่า ความเห็น น่าจะกว้างและน่าจะต้องใส่ลงไปทั้งที่ตกลงไม่ตกลงอย่างไร เราตกลงกันว่าน่าจะต้องเอามาใส่เอาไว้ แล้วช่องที่ ๓ เข้าใจว่าจะเป็นช่องหมายเหตุใช่หรือไม่ คือตอนนี้เป็นหมายเหตุไว้ก่อน อย่างเรื่องโหวตคงต้องบันทึกด้วยเพราะเขามีโหวตออกมาแล้วเท่าไรต่อเท่าไรในส่วนของกรรมาธิการร่างต้องบันทึกไว้เลยเท่าไรต่อเท่าไร แต่ว่าเรื่องชื่อเมื่อเรามีข้อเตือนอยู่อย่างหนึ่งคือไม่ควรมารบฐูชื่อว่าใครที่ไปเห็นด้วยกับนายกคนนอก พูด่าง ๆ เพราะว่ามันมีประเด็น มันไปใส่ชื่อ ๗ คนลงมาในหน้าหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่รู้ออกมาได้อย่างไร ซึ่งจะต้องไปดูเวลาเราดู ต้องดูรายงานการประชุมว่าประชุมลับหรือเปล่า ให้บันทึกหรือไม่บันทึกอย่างไร ถ้าเป็นไปได้มันกระทบ ๗ คนนั้นที่คล้าย ๆ เป็นจำเลยของสังคมแล้ว เมื่อเข้าทำนประธาณเดโชก็บอกว่าต้องพิจารณาตรงนี้ด้วย สรุปแล้วเป็นมติว่าตารางชุดแรกคงออกมาได้แล้ว ที่นี้ตารางชุดที่ ๒ ช่องแรกจะเป็นมาตราช่องที่ ๒ ความเห็นที่เกี่ยวข้องหรือความเห็นเฉย ๆ ช่องที่ ๓ หมายเหตุ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ถ้าสมมติว่าชุดหลังสุดเมื่อเป็นมาตราแล้ว แล้วก็ป็นเนื้อหาช่องซ้าย พอช่องที่ ๒ ก็คือเจตนารมณ์ คือเหตุผลที่เห็นด้วยกับที่กำหนดนี้ ส่วนอันที่ไม่เห็นด้วยไปอยู่ในหมายเหตุ เพราะว่ามันจะเป็นเจตนารมณ์ มันจะเป็นเหตุผลที่เห็นด้วย มันต้องแยกออกมาแล้ว ถ้ามาตราออกมาแล้ว แต่ถ้ามาตราไม่มันเราก็ยังรวมอยู่เหมือนเดิมก็ได้

ประธาน : ขออนุญาตครับ คือคำว่า เจตนารมณ์ เข้าใจไม่ตรงกัน เพราะบางคนบอกว่าไม่ให้ใส่ไว้เป็นมาตรา ให้ตัดออก แล้วให้ไปบันทึกเป็นเจตนารมณ์ เพราะฉะนั้นคำว่า เจตนารมณ์ เดี่ยวจะตีความไม่ตรงกัน อยากให้ใช้คำว่า หมายเหตุ แล้วถ้าอันไหนที่เขาบอกว่าให้ตัดออก แล้วให้ไปบันทึกเป็นเจตนารมณ์ เราก็จะเขียนตามนั้นเลยจะได้หรือไม่ ยังอยู่ในช่องเป็นความเห็นได้หรือไม่ จริง ๆ แล้วคำว่า เจตนารมณ์ มันมีหลายความหมาย ในความหมายอย่างกว้าง ในความหมายอย่างแคบ แต่ว่าในบริบทอย่างนั้นเขาหมายความว่าไม่ให้ใส่ไว้เป็นมาตรา แต่ให้บันทึกเป็นเจตนารมณ์มีหลายแห่งมีหลายจุดที่เขาตกลงกันไว้แล้วว่าไม่ให้เขียนเป็นมาตรา จะเขียนว่าเป็นช่อง ความเห็นที่เกี่ยวข้อง ได้ไหม แทนที่จะใส่ว่า เจตนารมณ์ เพราะคิดว่าถ้าอันไหนที่เขาให้บันทึกอย่างนั้นเราก็จะบันทึกตามที่เขาบอกได้ไหมครับ

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าคือหมายความว่าอย่างน้อย Step ๒ น่าจะได้มาตรา ได้เหตุผล ได้หมายเหตุ ทีนี้หลังจากนั้นไปถ้าเราจะไปพิมพ์เฉพาะเจตนารมณ์ เราถึง มาว่าอีก ก็จะได้ตรงนั้น แล้วเราก็จะมาสกัดออก ผมก็งกับอาจารย์สมเกียรติเหมือนกันที่ท่านว่านี่ เพราะ บางคนเขาบอกว่าเรื่องนี้เป็นบันทึกเจตนารมณ์ มันไม่มีในมาตราเลย ไม่มีในนั้นเลย แล้วนี่ต้องบันทึกแน่นอน ไม่อย่างนั้นมันหายไป ทีนี้ตรงนี้ผมไม่เข้าใจว่าเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรื่องนี้ที่ประชุมเขาให้ไปบันทึกใน เจตนารมณ์ตรงนี้เราต้องสื่อให้เห็น ไม่ใช่ใฝ่ลมก็เป็นบันทึกเจตนารมณ์ เราบันทึกเพราะที่ประชุมมีมติว่า เรื่องนี้ ประเด็นนี้ให้ไปบันทึกในเจตนารมณ์ ต้องหมายเหตุไว้

นายประโกศล สภาวสุ : เลขานุการกรรมการจะต้องมีรายละเอียดของมติที่ประชุม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ในขั้นนี้เราก็ต้องหมายเหตุไว้ก่อน พอไปพิมพ์ลงไปอีก เราก็ต้องลงละเอียดค่อยลงไปอีก

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ทีนี้เจตนารมณ์หมายความว่าบางครั้งต้องตีความ ทำความเข้าใจว่ากฎหมายเขาต้องการอย่างนี้ แต่ว่าไม่เขียนให้ยืดยาว นั่นก็คือไปบันทึกเอาไว้ เกิดมีการ สงสัยไม่เข้าใจอย่างนี้ก็จะตีความกันผิด เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์อาจจะไปอยู่ที่ไหนก็ได้ ต่างหากเลยก็ได้ เป็นคู่มือสำคัญเลยหลังจากรัฐธรรมนูญออกแล้ว เป็นคู่มือสำหรับการใช้ ดิฉันไม่เข้าใจว่าท่านตีความอย่างไร แต่สำหรับอย่างดิฉันอาจจะตีความในแง่ครุภาษาไทย หรืออย่างที่เคยอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญมา แล้วก็อ่าน บันทึกคือเมื่อก่อนเวลาเป็น ส.ว. รายงานการประชุมก็จะเป็นอย่างนี้ออกมาหมดเลย แต่เราก็จะทราบ ว่า อภิปรายไปเยอะแยะ ไม่ใช่ว่าเขาทั้งหมดที่เขาอภิปราย ไม่ใช่ แต่ในสุดท้ายแล้วมันคืออะไร มันก็จะออกมา เป็นมาตราสรุปมาตรา เพราะเก็บความเห็นทั้งหลายมาเป็นข้อตกลง จะโหวตหรือไม่โหวตก็ตาม ก็จะออกมา เป็นกฎหมายเมื่อเป็นกฎหมายแล้ว กฎหมายอาจจะมาตราหนึ่งมีแค่ ๕ บรรทัด ๑๐ บรรทัด แต่ว่าคำอธิบาย ที่อยู่เบื้องหลัง ๕ บรรทัด ๑๐ บรรทัด นั่นคือเจตนารมณ์ กฎหมายเขาต้องการให้เป็นอย่างนี้ ให้มีข้อปฏิบัติ อย่างนี้ หรือให้คิดว่าอย่างนี้ ดิฉันว่าอันนั้นจะเป็นคู่มือสำคัญ มันไม่อยู่ที่นี้ก็ได้ แต่ว่าต้องอยู่เป็นคู่มือเลย จะต้องใช้ไปชั่วเวลาที่รัฐธรรมนูญยังอยู่ จนกว่ารัฐธรรมนูญจะเปลี่ยนใหม่ ก็จะเปลี่ยนรัฐธรรมนูญ เปลี่ยน เจตนารมณ์ไป ดิฉันเข้าใจว่าอย่างนั้น ถ้าผิดก็แล้วแต่ท่านประธาน

ประธาน : ผมขออนุญาตที่ประชุม คือเข้าใจว่าเราพูดถึงเนื้อหามาตราซึ่งอยู่ช่องซ้ายอยู่ ส่วนที่ถูกตัดออกมันต้องอยู่ช่องกลาง แล้วต้องอธิบายว่าทำไมเขาให้ตัดออก เข้าใจว่าคงต้องอยู่ตรงนี้ ไม่อย่างนั้นไม่มีที่จะบันทึกแล้ว คงไม่ไปอยู่ที่อื่น คิดว่าคงต้องบันทึกไว้ตรงนี้ คิดว่าต้องใส่ไว้ช่องกลาง

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ตรงกลางจะเป็นความเห็นซึ่งเป็นคำอธิบายของเวลาที่ ออกมาเป็นมาตราอย่างนี้ มีความคิดเห็นอย่างนี้ ก่อนที่จะเป็นมาตราอย่างนี้ อันนั้นก็คือสิ่งที่เราคิดว่าเราจะ

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

บันทึกไว้ในนี้ แล้วอะไรที่อาจจะป็นข้อขัดแย้งทำให้เห็นว่าในที่สุดแล้วมันมีประเด็นอย่างนี้ที่ทำให้ออกมาเป็นมาตรา นี่เป็นความเห็นนะคะ เห็นด้วยไม่เห็นด้วยอยู่ในนี้หมด องค์กรหรือประชาชน แต่ตรงหมายเหตุจะมีอะไรที่เหมือนกับเป็นข้อสังเกต ข้อตกลง มาอยู่ที่หมายเหตุ และจะเข้าใจได้เลยว่าทำไมถึงออกมาเป็นมาตรานี้ ส่วนเจตนารมณีนั่นคือการที่จะต้องบันทึก เขาอาจจะสั่งว่าอย่างนี้เป็นเจตนารมณีก้บันทึกไปตามนั้นถูกไหมคะ ดิฉันก็ไม่ได้มีโอกาส แต่เข้าใจว่าลักษณะจะเป็นอย่างนี้

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : คิดว่าอันนี้เราจะขอเป็นมติไว้ด้วยได้ไหม เพราะว่าก็เป็นกรอบในการทำงาน ขออนุญาตนะครับ ที่ประชุมมีมติให้วางรูปแบบในการจัดทำบันทึกเจตนารมณ์ โดยที่แยกออกเป็น ๒ ตาราง ตารางหนึ่งก็เป็นเรื่องที่กำหนดตามประเด็น อีกตารางหนึ่งกำหนดเรียงมาตราของร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็มี ส่วนที่เราต้องบันทึก ซึ่งจะให้ความสำคัญกับช่องกลางคงจะไปทำมา แล้วก็อย่าลืมบันทึกในเรื่องของ Front ที่ผมขอหารือว่าจำเป็นต้องนำเข้าไปประชุมอีกครั้งหนึ่งใหม่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วต้องใช้เวลา ท่านจะมอบให้ รองประธานไปดูคนเดียวหรือจะไปดูกับใครหรือไม่ ถ้าความเห็นผม ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ว่าที่ประชุมกรรมการ ท่านคงไม่สามารถที่จะดูได้ คือก่อนที่จะประชุมคณะกรรมการคงต้องมีการดูมาแล้ว ไม่ทราบว่าท่านยัง อยากจะดูในที่ประชุมนี้หรือไม่ในเรื่องของเนื้อหา คือถ้าเป็นไปได้อยากจะให้เอาเข้าไปประชุมอีกรอบหนึ่ง แล้วค่อยเสนอคณะกรรมการ

นางสาวปัทมา สุกกำปัง : คือมี ๒ เรื่อง จากคำถามของท่านประธาน คิดว่าน่าจะต้อง นำเข้ามาสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการชุดเราก่อนที่จะเสนอชุดใหญ่ เพราะว่าจะได้ช่วยกัน ตรวจสอบแล้วก็เป็นการช่วยที่มันนักวิชาการเขาดูความเรียบร้อยในด้านต่าง ๆ ด้วย ส่วนอีกประเด็นหนึ่งจะเป็นในส่วนของเอกสารชุดที่ ๒ ที่ได้พูดกันไปแล้วเรื่องเจตนารมณ์ ในความเห็นคิดว่าเจตนารมณ์มันน่าจะมี ๒ ส่วนหลัก ๆ คือเจตนารมณ์หลัก ซึ่งตอนนี้เท่าที่ทราบข่าวคร่าวน่าจะออกมาแล้วว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ จะมีเจตนารมณ์หลักประมาณ ๕ ประการ อย่างที่มีข่าวคร่าวออกมาเมื่อช่วงเช้าของวันนี้ ตรงนั้นคิดว่าน่า จะต้องมีการนำมาพูดถึงด้วยเหมือนกัน เพราะว่าเจตนารมณ์หลัก ๕ ประการตรงนี้จะป็นหัวใจหลักของ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ว่าไม่ว่ามาตราอะไรต่าง ๆ จะมี ๒๙๙ หรือ ๓๐๐ กว่ามาตราตรงนั้น การตีความจะต้อง สอดคล้องกับเจตนารมณ์หลักตรงนั้น แล้วก็จะเป็นเจตนารมณ์ในรายมาตราหรือรายหมวดก็ไปว่ากันอีกเรื่อง หนึ่ง ตรงนั้นอยากให้มีการเก็บข้อมูลไว้ด้วยเหมือนกัน พูดถึงในส่วนของคำปรารภของรัฐธรรมนูญตรงนั้นจะ ชัดเจน เหมือนรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ก็มีเจตนารมณ์หลักอยู่ ๓ ประการ

ประธาน : อันนั้นที่คุยกันเมื่อตอนเช้า มันจะมีในส่วนของความเป็นมา มีในส่วนของ ที่อาจารย์มนตรีพูดถึง เรื่องเจตนารมณ์หรือการตีความว่าเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ หรือเจตนารมณ์ ของผู้ร่าง ของอาจารย์อัศวิน หรืออาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ผมไม่ทราบ เดี่ยวต้องไปตรวจสอบในส่วนนั้น ที่นี้ในส่วนนี้ถ้าเป็นเอกสารที่เป็นทางการก็คงมาบันทึกไว้ ซึ่งจะต้องคุยกับ สสร. ด้วย ใน สสร. ก็ยังมีที่ท่าน ประธานเดโชเคยให้ไว้ของท่านวิชา หงส์ประภัสร์ มีในส่วนนี้อยู่ อาจจะต้องเอามาเขียนรวมกัน ก็คิดว่า อันนั้นก็คงจะต้องเอามาใส่เอาไว้ในตอนต้นก่อนที่จะเข้าสู่ตารางของประเด็น แล้วก็ตารางที่เรียงรายมาตรา

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

แล้วก็คุยกับในส่วนของคำปรารภอย่างที่ว่า อาจจะต้องอธิบายในส่วนของคำปรารภตรงนั้น ที่ตรงนั้นเดี๋ยวที่ม คณะทำงานก็คงต้องไปเอาข้อมูลตรงนี้มา วันนี้ผมไม่ทราบว่ามีประเด็นอะไร เรามีรายงานการประชุม ที่จะต้องรับรอง สำหรับวาระนี้ เมื่อสักครู่นี้เสนอว่าจะขอเอาเข้าที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งจะเป็นไปได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือขอหารือนิดหนึ่ง จริง ๆ แล้วทางคณะอนุกรรมการ เมื่อสักครู่นี้ แล้วคล้ายกับว่าจะมอบให้ทางฝ่ายวิชาการแล้วก็รองประธานไปดูเลย แต่ที่นี้ก็มีประเด็นขึ้นมา ว่าเจตนารมณ์ภาพรวมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งตอนนั้นก็ระจัดกระจายอยู่ ยังไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงไหนบ้าง มี แต่ในสื่อมวลชน ที่นี้ถ้าเราจะสรุปทันที สมมุติว่าให้มีเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ไปพร้อมกันเลย คือถ้ามีตัวนั้นผมก็คิดว่าต้องเอาเข้ามาให้อนุกรรมการดูก่อน แต่ถ้าไม่มีกรอบนี้เอาไปได้ ก็คือเสนอไปก่อน ได้ ปัญหาคือตรงนี้ คราวที่แล้วรู้สึกจะฝากน้อง ๆ ว่าไปค้นดูสิว่ามีแหล่งอ้างอิงหรือยังว่าเจตนารมณ์ที่เรา ต้องการคือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เรามีแหล่งอ้างอิงหรือยัง น้องไปหามาว่าอย่างไร

นางสาวณัฐฉิณี พัดฉวีวรรณ : คือว่าจะอยู่ในคำปรารภ คือเจอแล้ว แต่ว่าตอนนี้ยังไม่ ออกมาอาจารย์คงทงเป็นคนร่าง ซึ่งกำลังร่างอยู่แต่ว่ายังไม่เสร็จ

ประธาน : หมายความว่าเรายังไม่รีบเอาไปเสนออะไร เพราะว่ายังไม่นิ่ง เรายังเสนอไปที่นึ่ง ก่อนคือเรื่องประเด็นก่อน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ท่านประธานครับ ถ้าประเด็นก่อนนี้ ถามหาหรือกับ อนุกรรมการว่าต้องกลับมาดูอีกไหม

ประธาน : เพราะว่าท่านดูเนื้อหาไปแล้วใช่ไหมครับ พอดีวันนั้นผมขาดประชุม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ดูไปแล้วครับ กรอบที่ ๑ กรอบที่ ๒ ดูไปแล้ว เสนอไปแล้ว ทุกท่านก็เห็นผ่านตา เพียงแต่ว่าเอามารวมยอดให้เป็นเล่มเดียว แล้วก็เพื่อที่จะเสนอวิสามัญ และถ้าวิสามัญ เห็นด้วยก็จะเอาเข้า สสร. ให้ สสร. เขารับทราบ ก็จะได้จบงานตรงนั้นไป ใจผมก็คิดว่าคงไม่ต้องดู ไม่ทราบ ท่านอนุกรรมการท่านอื่นท่านจะมาดูอีกไหม ท่านมีเวลาหรือเปล่า

ประธาน : ในเมื่อท่านดูเนื้อหาทุกหน้าไปแล้ว ถ้าอย่างนั้นก็เป็นที่แล้วกันว่าให้ไปปรับแก้ แล้วก็ให้นำเสนอคณะกรรมการต่อไป เนื่องจากท่านดูไปแล้ว ถ้าเป็นแบบนี้ก็ต้องเป็นคนที่ตรวจคน สสุดท้ายต้องไปขอโทษที่ประชุม สงสัยเป็นผม เพราะฉะนั้นเราก็จะมีส่วนที่จะเสนอต่อคณะกรรมการไป ผม ไม่แน่ใจอยู่เรื่องหนึ่ง แต่ว่ามันนอกเรื่องนอกประเด็นนิดหนึ่ง ผมไม่แน่ใจว่าก่อนไปเสนอต่อ สสร. ต้องไปเสนอ กรรมการยกร่างก่อนหรือเปล่า อ่านในอำนาจหน้าที่คล้ายกับว่าต้องไปผ่านกรรมการยกร่าง ไม่แน่ใจ เท่าไรในอำนาจหน้าที่เขียนไว้ทำนองนั้นว่าให้ไปผ่านยกร่าง ไม่ใช่เสนอตรงไปที่ สสร. ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเขาจะ ว่าด้วยว่าคุณเขียนอะไรก็ 모르 ตอนฉันร่างไม่ใช่อย่างนี้ คุณไปเขียนอะไรมาก็ไม่ทราบ ผมเข้าใจว่าก่อนที่จะไป

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

สภาร่างต้องให้กรรมการยกร่างได้เห็น แล้วก็ได้ให้ความเห็นก่อน จะแก้จะอะไรก่อน ผมเข้าใจว่าจะต้องเป็นอย่างนั้นแต่ว่าต้องไปผ่านกรรมการก่อน

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท : ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าหน้าที่เราทำตรงนี้แล้วก็เสนอเข้ากรรมการชุดใหญ่ แล้วก็เป็นที่ของกรรมการชุดใหญ่ว่าเขาจะไปเสนอใคร หรือว่าจะเสนอเข้าที่ไหน

ประธาน : เหมือนกับเป็นอาจารย์แล้วผมเป็นนักเรียนเลย มีความรู้สึกแบบนั้น แต่ว่าก็จริงอย่างที่ท่านว่า ขอขอบคุณครับ ผมขออนุญาตย้อนกลับมาที่

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์ใน คณะกรรมการวิสามัญบันทึกเจตนารมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม ครั้งที่ ๖ ประชุมเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ หน้าแรกมีพิมพ์ชื่อของท่านรัชฎาภรณ์ ผิด เพราะเป็น ฎ จริง ๆ แล้วเป็น ฏ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ของผมด้วยครับ ไม่ใช่ น เป็น ณ

ประธาน : ณ ครับ มีแค่ ๒ แห่ง หน้า ๒ ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุมมีให้แก้ไขใหม่ครับ ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม เดอะไทด์ รีสอร์ท อำเภอบางแสน ผมเข้าใจว่าผิด ไม่ใช่อำเภอบางแสน ช่วยไปตรวจสอบ ตำบลหรือเปล่าก็ไม่รู้

นางโสมสุดา ลียะวณิช : ตำบลแสนสุขคะ

ประธาน : เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่รู้อะไร ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองนครราชสีมา ที่นี้บางแสนไม่รู้ไปใส่ไว้ตรงไหน ก็คงไม่ต้องใส่ก็ได้ แก้เป็น ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ต่อไปหน้า ๓ ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่พิจารณา มีให้แก้ไขอะไรใหม่ครับ เข้าใจว่าเขียนเอาไว้กว้าง ๆ คงไม่มีอะไรแก้ไขต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ แล้วก็หน้า ๔ มีแก้ไขอะไรใหม่ครับ

นางโสมสุดา ลียะวณิช : หน้า ๒ ย่อหน้าที่ ๒ อนุกรรมการ นายคณิต วัลยะเพ็ชร อนุกรรมการ ตกสระอา

ประธาน : บรรทัดที่ ๔ คำว่า อนุกรรมการ คำที่ ๒ หลังคำว่า นายคณิต วัลยะเพ็ชร ตกสระอา หน้า ๑ มีแค่ ๒ แห่ง หน้า ๒ มีแก้ไข ๒ แห่ง ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุมนครราชสีมา เรื่องอื่น ๆ มีเรื่องหรือใหม่ครับ

นางภิรมณ์ เจริญรุ่ง : ขอแจ้งการประชุมครั้งต่อไปของคณะอนุกรรมการ ก็จะเป็นวันที่ ๑๘ เมษายน ห้องประชุมหมายเลข ๒๐๓ เป็นอาคาร ๒ ตึกของวุฒิสภา เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

ประธาน : ซึ่งอันนี้มีหนังสือเชิญประชุมออกไปก่อนแล้ว

นายประโกชน์ สภาวสุ : ต่อไปจะไม่ใช้วันจันทร์แล้วใช่ไหมครับ

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : คือเนื่องจากว่าวันที่ ๑๖ เป็นวันหยุด ก็เลยมาประชุมวันที่ ๑๘ แทน ซึ่งหลังจากนั้นจะกลับไปเป็นวันจันทร์ วันที่ ๒๐ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา จะเป็นการประชุมกรรมการวิสามัญที่ห้องนี้ คือวันที่ ๑๘ เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากวันที่ ๑๖ เนื่องจากวันที่ ๑๖ ตรงกับวันหยุด คือคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์นัดประชุมทุกวันจันทร์เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ท่านสะดวกไหมครับ คือพยายามเลี่ยงวันหยุดให้มากที่สุด

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : ถ้าตามปกติหมายความว่าถ้าเป็นการนัดประชุมตามปกติก็คือวันจันทร์ ๑๓.๓๐ นาฬิกา แล้ววันศุกร์ตอนเช้า

ประธาน : วันศุกร์ ๑๐.๐๐ นาฬิกา จะเป็นประชุมกรรมการ วันศุกร์บ่ายมีการประชุมอนุกรรมการตรวจรายงานการประชุมตอน ๑๓.๓๐ นาฬิกาอยู่ ที่นี้ก็หาหรือว่าจะจะไปต่อจากเขาหรือเปล่า เช่น ๑๕.๐๐ นาฬิกา แต่ว่าต้องมาพิจารณากัน เพราะว่าหมายความว่าตั้งแต่หลังจากนี้ไปจะได้หรือเปล่า

นางโสมสุดา ลีชะวณิช : ได้เรียนถามท่านอนุกรรมการที่อยู่ใกล้ ๆ บอกขอเป็นวันจันทร์ตามเดิมช่วงบ่าย เพราะถ้าเผื่อไปวันเป็น ๑๕.๐๐ นาฬิกาวันศุกร์ เราจะมีช่วงว่างอยู่ตรงระหว่าง ๑๓.๐๐ – ๑๕.๐๐ นาฬิกา เข้าประชุมใหญ่ เว้นว่างแล้วมาประชุม ๑๕.๐๐ นาฬิกา ไม่ทราบว่าจะไปอยู่กันที่ไหน

ประธาน : เอาอย่างนี้ครับ ๑๐.๐๐ นาฬิกา ประชุมกรรมการ ๑๒.๓๐ นาฬิกา เขานัดประชุมอนุกรรมการตรวจรายงานการประชุม ที่นี้ ๑๕.๐๐ นาฬิกา นานไป อาจจะเป็น ๑๔.๐๐ หรือ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ถ้าจะให้ในวันเดียว เนื่องจากวันศุกร์จะเป็นวันที่สะดวกกว่า ผมเข้าใจว่าวันจันทร์จะไม่ค่อยสะดวกใช่ไหมครับ

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : วันจันทร์น่าจะดูดีกว่า

ประธาน : มีเรื่องหรือว่าเป็นวันที่ ๑๘ จะงดประชุมได้หรือไม่ แล้วก็ไปประชุมโน้นเลย คือประชุมวันจันทร์ที่ ๒๓ เมษายน แต่วันที่ ๑๘ ไปแล้ว แต่ว่าเป็นอนุกรรมการมาอยู่ตรงนี้แล้ว ถ้าท่านที่ไม่มาก็โทรศัพท์ไปแจ้งท่านว่างประชุมสำหรับวันที่ ๑๘ เพราะวันพุธที่ ๑๘ ไม่ค่อยสะดวกเท่าไรในการเดินทางมา เพราะตรงกับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถ้าเป็นวันจันทร์จะเป็นการประชุมของ สสร. แต่ผมเรียนอย่างนี้ว่าจริง ๆ แล้ววันที่ ๒๓ มีนอกรอบ เราจะต้องไปฟัง สสร. ที่อาคาร ๒ ห้อง ๒๑๓ – ๒๑๖ ไปสังเกตการณ์ เป็น Classroom ผมเพิ่งไปสัมมนา มา คือมีป้ายหาอย่างเดียวว่าเราจะงดประชุมหรือไม่ เพราะว่าจะต้องมีคนไปสังเกตการณ์ คือคงไม่ต้องไปทุก ๆ ท่าน แต่ว่าน่าจะให้มีคณะกรรมการ ๒ คน แล้วก็มืออนุกรรมการบางท่านไปสังเกตการณ์ ที่นี้ก็ตรงกับการประชุม ที่นี้เรามีประเด็นหารือนิดเดียวว่าแล้วเราจะประชุมวันที่ ๑๘ แล้วถึงวันที่ ๒๓ หรือว่าจะงดวันที่ ๑๘ แล้วยืนยันว่าเราจะครบ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

วិถนา ๗/๕

องค์ประชุมแล้วก็ประชุมไปได้วันที่ ๒๓ จะหาหรือว่าจะสะดวกแบบไหนดี ถ้าไม่รู้จะถามใคร ผมขออนุญาต
ถามเลขานุการจะดประชุมวันไหน ๑๘ กับ ๒๓

นางโสมสุดา ลียะวณิช : อย่างไรก็ตามก็ได้แล้วแต่ คือจะเลือกครั้งเดียวใช่ไหม ทั้ง ๑๘ และ
๒๓

ประธาน : คงต้องเป็นอย่างนั้น เพราะว่าวันที่ ๒๓ ก็มีประชุมนอกรอบของ สสร. อยู่

นางโสมสุดา ลียะวณิช : คงวันที่ ๑๘ ตอนบ่ายดีกว่า

คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ : เพราะว่ามีหนังสือเชิญไปแล้ว

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตอย่างนี้ว่า คือเราออกหนังสือเชิญไปแล้วสำหรับวันที่ ๑๘
เมษายน ๑๓.๓๐ นาฬิกา ที่อาคาร ๒ ห้อง ๒๐๓ ตึกภูมิสถา

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อาคาร ๒ ก็คือที่ติดกันกับเรา ชั้น ๒ ห้อง ๒๐๓ คือด้านที่ติดกันกับ
ตึกนี้

ประธาน : ตกลงว่าเราดประชุมวันที่ ๒๓ เพื่อให้หลายท่านไปสังเกตการณ์การประชุม
นอกรอบระหว่างกรรมาธิการยกร่างกับสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีเรื่องอื่นอีกไหมครับ คือถ้าไม่มีอะไร
เปลี่ยนแปลงก็จะประชุมทุกวันจันทร์ ก็จะเป็นตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๓๐ เมษายน ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถ้าไม่มีเรื่องอื่น
ขออนุญาตปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข